

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การใช้บริการอินเทอร์เน็ตของนิสิตในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในด้านวัตถุประสงค์ ประสิทธิภาพการใช้ ความถี่ในการใช้บริการ ประเภทของบริการที่ใช้บนอินเทอร์เน็ต เนื้อหาที่ใช้ รูปแบบของสารนิเทศที่ได้รับ ตลอดจนปัญหาในการใช้บริการ

สมมติฐานในการวิจัย คือ การใช้บริการอินเทอร์เน็ตของนิสิตแตกต่างกันตามระดับการศึกษา และคณะ/สถาบันที่สังกัด ปัญหาที่นิสิตประสบในระดับมากที่สุด คือ เครื่องคอมพิวเตอร์มีจำนวนไม่เพียงพอ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 23 แห่ง จำนวน 481 คน โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนและเป็นแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ได้ 453 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.2 ซึ่งสามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 481 คน ปรากฏว่า ได้รับแบบสอบถามครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากห้องสมุดจำนวน 17 แห่ง ได้แก่ สถาบันวิทยบริการ ศูนย์บรรณสารสนเทศ คณะเศรษฐศาสตร์ ศูนย์บรรณสารสนเทศ วิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ หอสมุดคณะแพทยศาสตร์ ห้องสมุดคณะพยาบาลศาสตร์ ห้องสมุดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์ ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ห้องสมุดและศูนย์เอกสารการสัตวศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ ห้องสมุดสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ ห้องสมุดสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ และห้องสมุดสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนน้อยที่สุดเป็นนิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดสถาบันวิจัยโลหะและวัสดุ 3 คน (ร้อยละ 30.0)

นิสิตที่ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 453 คน สามารถจำแนกตามห้องสมุดที่นิสิตใช้บริการ ระดับการศึกษา คณะ/สถาบัน และสาขาวิชาที่สังกัด ดังนี้

เมื่อพิจารณานิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในแต่ละห้องสมุด พบว่า นิสิตใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดสังกัดคณะ/สถาบันของตน และใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดคณะ/สถาบันอื่น ดังนี้

นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดสังกัดคณะ/สถาบันของตน ได้แก่ นิสิตจำนวนทั้งหมดของคณะทันตแพทยศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี วิทยาลัยประชากรศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์

นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดคณะ/สถาบันอื่น เป็นนิสิตสังกัดคณะ/สถาบันต่างๆ ได้แก่

นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในสถาบันวิทยบริการจำนวน 53 คน เป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด 13 คน (ร้อยละ 24.5) รองลงมาเป็นนิสิตคณะนิติศาสตร์ และคณะรัฐศาสตร์ มีจำนวนเท่ากัน 6 คน (ร้อยละ 11.3) คณะนิเทศศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ บัณฑิตวิทยาลัย มีจำนวนเท่ากัน 5 คน (ร้อยละ 9.4) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดเป็นนิสิตคณะจิตวิทยา และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีจำนวนเท่ากัน 1 คน (ร้อยละ 1.9)

นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ จำนวน 23 คน เป็นนิสิตคณะแพทยศาสตร์ 21 คน (ร้อยละ 91.3) และคณะสหเวชศาสตร์ 2 คน (ร้อยละ 8.7)

นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ จำนวน 21 คน เป็นนิสิตคณะรัฐศาสตร์ 20 คน (ร้อยละ 95.2) และคณะนิเทศศาสตร์ 1 คน (ร้อยละ 4.8)

นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดสถาบันวิจัยโลหะและวัสดุ จำนวน 3 คน เป็นนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ทั้งหมด

นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จำนวน 10 คน เป็นนิสิตสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม 4 คน

(ร้อยละ 40.0) คณะครุศาสตร์ 3 คน (ร้อยละ 30.0) คณะนิติศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวนเท่ากัน 1 คน (ร้อยละ 10.0)

นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จำนวน 10 คน เป็นนิสิตสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม 8 คน (ร้อยละ 80.0) คณะนิติศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์จำนวนเท่ากัน 1 คน (ร้อยละ 10.0)

นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา คณะ ครุศาสตร์ จำนวน 36 คน เป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ 33 คน (ร้อยละ 91.7) คณะนิเทศศาสตร์ 2 คน (ร้อยละ 5.6) และคณะจิตวิทยา 1 คน (ร้อยละ 2.8)

นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในศูนย์สารสนเทศนานาชาติ จำนวน 7 คน เป็นนิสิตสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชายุโรปศึกษา 3 คน (ร้อยละ 42.9) คณะรัฐศาสตร์ 2 คน (ร้อยละ 28.6) คณะนิติศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์ จำนวนเท่ากัน 1 คน (ร้อยละ 14.3)

นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในศูนย์สารสนเทศ วิทยาลัยการสาธารณสุข จำนวน 8 คน เป็นนิสิตคณะแพทยศาสตร์ 4 คน (ร้อยละ 50.0) วิทยาลัยการสาธารณสุข 3 คน (ร้อยละ 37.5) และคณะเภสัชศาสตร์ 1 คน (ร้อยละ 12.5)

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 269 คน (ร้อยละ 59.4) รองลงมาเป็นนิสิตระดับปริญญาโท จำนวน 171 คน (ร้อยละ 37.7) นิสิตระดับปริญญาเอกจำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.2) แล นิสิตระดับการศึกษาอื่น คือ ประกาศนียบัตรบัณฑิต จำนวน 3 คน (ร้อยละ 0.7)

เมื่อจำแนกตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า นิสิตที่ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นนิสิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 78 คน (ร้อยละ 17.2) รองลงมาเป็นนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จำนวน 60 คน (ร้อยละ 13.2) และคณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 48 คน (ร้อยละ 10.6) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดเป็นนิสิตคณะสหเวชศาสตร์ และคณะจิตวิทยา มีจำนวนเท่ากัน 2 คน (ร้อยละ 0.4)

เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาที่สังกัด พบว่า มีนิสิตระบุสาขาวิชาจำนวน 383 คน และไม่ระบุสาขาวิชา 70 คน รวมสาขาวิชาที่สังกัดจำนวน 127 สาขาวิชา โดยเป็นนิสิตสาขาวิชา

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จำนวนมากที่สุด 16 คน (ร้อยละ 4.2) และเป็นนิสิตจากสาขาวิชาต่างๆ กระจายกันไป 53 สาขาวิชา จำนวนน้อยที่สุดสาขาละ 1 คน

2. วัตถุประสงค์ในการให้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด

นิสิตส่วนใหญ่ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาข้อมูลที่สนใจจำนวน 383 คน (ร้อยละ 84.5) รองลงมาใช้เพื่อค้นหาประกอบการเรียน จำนวน 375 คน (ร้อยละ 82.8) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เพื่อสืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของหน่วยงานในต่างประเทศ จำนวน 47 คน (ร้อยละ 10.4)

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาประกอบการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Maughan (1997) ที่พบว่า นักศึกษาร้อยละ 92 เข้าใช้ห้องสมุดเพื่อค้นหาประกอบการเรียนเป็นบางครั้งหรือบ่อยครั้ง การให้บริการต่างๆ ในห้องสมุดจึงเป็นไปเพื่อการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งต่างจากงานวิจัยของ มหัฐพล อรุณสวัสดิ์ (2539) ที่พบว่า ผู้ให้บริการส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตในศูนย์บริการเครือข่ายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อการให้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ แสดงให้เห็นว่าการใช้อินเทอร์เน็ตจากสถานที่อื่นๆ เป็นไปเพื่อประโยชน์ด้านอื่นมากกว่าด้านการศึกษา

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาข้อมูลที่สนใจ จำนวน 231 คน (ร้อยละ 85.9) รองลงมาใช้เพื่อค้นหาประกอบการเรียน จำนวน 213 คน (ร้อยละ 79.2) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เพื่อสืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในต่างประเทศจำนวน 18 คน (ร้อยละ 6.7)

นิสิตระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาประกอบการเรียน จำนวน 149 คน (ร้อยละ 87.1) รองลงมาใช้เพื่อค้นหาข้อมูลที่สนใจ จำนวน 142 คน (ร้อยละ 83.0) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เพื่อสืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของหน่วยงานในต่างประเทศ และเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น มีจำนวนเท่ากัน 23 คน (ร้อยละ 13.5)

นิสิตระดับปริญญาเอก ทุกคนให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาประกอบการเรียน รองลงมาใช้เพื่อค้นหาข้อมูลที่สนใจ จำนวน 8 คน (ร้อยละ 80.0) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เพื่อสืบค้นฐาน ข้อมูลอื่นๆ และแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น มีจำนวนเท่ากัน 1 คน (ร้อยละ 10.0)

นิสิตระดับการศึกษาอื่น คือ ประกาศนียบัตรบัณฑิต ทุกคนใช้บริการอินเทอร์เน็ต เพื่อค้นหาว่าประกอบการเรียน ใช้เพื่อค้นหาข้อมูลที่สนใจ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 66.7) ใช้เพื่อทำวิทยานิพนธ์ สืบค้นฐานข้อมูลเพื่อการค้นคว้าวิจัยของจุฬาฯ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และติดตามข่าวสาร มีจำนวนเท่ากัน 1 คน (ร้อยละ 33.3)

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า วัตถุประสงค์ของนิสิตระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ใช้เพื่อค้นหาข้อมูลที่สนใจ และมีนิสิตจำนวน 273 คน (ร้อยละ 60.3) ใช้เพื่อความบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหรรษา วงศ์ธรรมกุล (2541) ที่พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ใช้ประโยชน์จากบริการระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทั่วไป เพื่อหาความบันเทิงมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระเปียบการเข้าใช้อินเทอร์เน็ตในห้องสมุดบางแห่งมุ่งให้ค้นหาข้อมูลเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ ส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงนิสิตสามารถใช้บริการได้จากแหล่งอื่นนอกเหนือไปจากห้องสมุด นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า นิสิตจำนวนรองลงมา 213 คน (ร้อยละ 79.2) ใช้เพื่อค้นหาว่าประกอบการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wilson (1997) ที่พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐเพนซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวนครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน ทั้งนี้ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของอินเทอร์เน็ตในฐานะเป็นเครื่องมือในการศึกษา โดยใช้ในการค้นหาข้อมูลประกอบการเรียนและการทำวิจัย (D'Esposito and Gardner, 1999 : 456)

สำหรับวัตถุประสงค์ของนิสิตระดับปริญญาโท พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ Maughan (1997) ที่พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาร้อยละ 75 สืบค้นสารนิเทศทางเว็ลด์ไวด์เว็บเพื่อค้นหาว่าประกอบการเรียน และงานวิจัยของ อรพิน จีร์วัฒนศิริ (2541) ที่พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรัฐใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา มากกว่าด้านอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการศึกษาในระดับปริญญาโทต้องศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล เพื่อทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการศึกษา

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาของนิสิต กับวัตถุประสงค์ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด พบว่า วัตถุประสงค์ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับการศึกษาต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ วัตถุประสงค์เพื่อทำวิทยานิพนธ์ สืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย สืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ สืบค้น

รายการสารนิเทศออนไลน์ของหน่วยงานในประเทศ สืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของหน่วยงานในต่างประเทศ สืบค้นฐานข้อมูลเพื่อการค้นคว้าวิจัยของจุฬาฯ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น ติดต่อสื่อสาร และความบันเทิง และเมื่อเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ดังกล่าวตามระดับการศึกษา พบว่า

นิสิตระดับปริญญาตรี ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น ติดต่อสื่อสาร และความบันเทิง มากกว่านิสิตในระดับการศึกษาอื่น

นิสิตระดับปริญญาโท ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดเพื่อสืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของหน่วยงานในประเทศ มากกว่านิสิตในระดับการศึกษาอื่น

นิสิตระดับปริญญาเอก ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดเพื่อทำวิทยานิพนธ์ สืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศ สืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ สืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของหน่วยงานในต่างประเทศ สืบค้นฐานข้อมูลเพื่อการค้นคว้าวิจัยของจุฬาฯ และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ มากกว่านิสิตในระดับการศึกษาอื่น

จากวัตถุประสงค์ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดจำนวน 14 ข้อ มีความแตกต่างกันตามระดับการศึกษา 10 ข้อ **ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า วัตถุประสงค์ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดแตกต่างกันตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า ส่วนใหญ่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้**

เมื่อจำแนกตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า นิสิตจำนวนทั้งหมดของคณะจิตวิทยา คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ วิทยาลัยปิโตรเลียม และปิโตรเคมี และสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ ทุกคนใช้เพื่อค้นคว้าประกอบการเรียน เช่นเดียวกับนิสิตส่วนใหญ่ของคณะครุศาสตร์ จำนวน 36 คน (ร้อยละ 90.0) คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 36 คน (ร้อยละ 75.0) คณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน 14 คน (ร้อยละ 87.5) และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 22 คน (ร้อยละ 95.7) ที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์นี้เช่นกัน

นิสิตสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย ส่วนใหญ่ใช้เพื่อทำวิทยานิพนธ์จำนวน 14 คน (ร้อยละ 93.3) ในขณะที่นิสิตคณะนิติศาสตร์ จำนวน 16 คน (ร้อยละ 88.9) คณะแพทยศาสตร์ จำนวน 23 คน (ร้อยละ 92.0) และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 69 คน (ร้อยละ 88.5) ส่วนใหญ่ใช้

เพื่อค้นหาข้อมูลที่สนใจ ส่วนนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ส่วนใหญ่ใช้เพื่อติดต่อสื่อสาร จำนวน 54 คน (ร้อยละ 90.0)

นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ทุกคนใช้เพื่อค้นหาข้อมูลที่สนใจ และเพื่อติดต่อสื่อสาร ในขณะที่นิสิตจำนวนทั้งหมดของคณะสัตวแพทยศาสตร์ และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ จำนวน 19 คน (ร้อยละ 95.0) ใช้เพื่อค้นคว้าประกอบการเรียน และค้นหาข้อมูลที่สนใจ

นิสิตวิทยาลัยประชากรศาสตร์ ทุกคนใช้เพื่อค้นคว้าประกอบการเรียน และเพื่อความบันเทิง ในขณะที่นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 87.5) และนิสิตคณะรัฐศาสตร์ จำนวน 25 คน (ร้อยละ 89.3) ส่วนใหญ่ใช้เพื่อติดต่อสื่อสาร และเพื่อความบันเทิง

นิสิตคณะสหเวชศาสตร์ ทุกคนใช้เพื่อค้นคว้าประกอบการเรียน ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และติดตามข่าวสาร ในขณะที่นิสิตคณะจิตวิทยา ทุกคนใช้เพื่อค้นคว้าประกอบการเรียน ค้นหาข้อมูลที่สนใจ ติดต่อสื่อสาร และเพื่อความบันเทิง ส่วนนิสิตวิทยาลัยการสาธารณสุข ทุกคนใช้เพื่อค้นคว้าประกอบการเรียน ทำวิทยานิพนธ์ สืบค้นฐานข้อมูลเพื่อการค้นคว้าวิจัยของจุฬาฯ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และติดต่อสื่อสาร

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตสังกัดคณะ/สถาบันเกือบทุกแห่ง ส่วนใหญ่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าประกอบการเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนการสอนในปัจจุบันเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ดังที่นโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) กล่าวถึงการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น (แผนพัฒนามหาวิทยาลัย ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ฉบับสังเขป, 2539 : 10) การใช้อินเทอร์เน็ตและการเลือกใช้ให้เหมาะสมจึงเป็นวิธีการหนึ่งในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูล ศึกษาค้นคว้าและวิจัยได้หลายวิธี (บุญเรือง เนียมหอม, 2540 : 82) นอกจากนั้นอินเทอร์เน็ตยังเป็นแหล่งรวมโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนข้อแนะนำเกี่ยวกับการเรียน และข้อมูลสาขาต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และการค้นคว้าวิจัย (บุญเรือง เนียมหอม, 2540 : 85) ซึ่งผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผุสดี นนทคำจันทร์ (2542) ที่พบว่า นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์จำนวนมากที่สุดแสวงหาสารนิเทศบนอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด กับวัตถุประสงค์ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด พบว่า วัตถุประสงค์ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดของนิสิตสังกัดคณะ/สถาบันต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ วัตถุประสงค์เพื่อค้นคว้าประกอบการเรียน ทำวิทยานิพนธ์ สืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศ สืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ สืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของหน่วยงานในประเทศ สืบค้นฐานข้อมูลเพื่อการค้นคว้าวิจัยของจุฬาฯ สืบค้นฐานข้อมูลอื่นๆ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ติดตามข่าวสาร แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น ติดต่อสื่อสาร และความบันเทิง และเมื่อเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ดังกล่าวตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า

นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ อักษรศาสตร์ วิทยาลัยประชากรศาสตร์ วิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี และสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดเพื่อค้นคว้าประกอบการเรียน มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดเพื่อทำวิทยานิพนธ์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี และนิสิตสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดเพื่อสืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดเพื่อ สืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เพื่อสืบค้นฐานข้อมูลเพื่อการค้นคว้าวิจัยของจุฬาฯ และเพื่อความบันเทิง มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะนิติศาสตร์และนิสิตสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดเพื่อสืบค้นรายการสารนิเทศออนไลน์ของหน่วยงานในประเทศ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดเพื่อสืบค้น ฐานข้อมูลอื่นๆ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดเพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดเพื่อติดตามข่าวสาร มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น และเพื่อติดต่อสื่อสาร มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

จากวัตถุประสงค์ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดจำนวน 14 ข้อ มีความแตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด 12 ข้อ ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า วัตถุประสงค์ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดแตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ปรากฏว่า ส่วนใหญ่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต

นิสิตจำนวนมากที่สุดมีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 1-2 ปี จำนวน 208 คน (ร้อยละ 45.9) รองลงมา 3-4 ปี จำนวน 163 คน (ร้อยละ 36.0) น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 61 คน (ร้อยละ 13.5) และนิสิตจำนวนน้อยที่สุดมีประสบการณ์ในการใช้ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 21 คน (ร้อยละ 4.6)

จากการที่นิสิตจำนวนมากที่สุดมีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 1-2 ปี ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเริ่มจัดบริการอินเทอร์เน็ตอย่างแพร่หลายใน ระยะ 1-2 ปีที่ผ่านมา นอกจากนี้นิสิตยังได้เรียนรู้การใช้อินเทอร์เน็ตจากวิธีต่างๆ รวมทั้งการเรียน รายวิชาที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตตั้งแต่ปีการศึกษาแรกที่ได้เข้ามาศึกษาใน มหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพิน จิรวัดนศิริ (2541) ที่พบว่า นักศึกษาปริญญา โทมหวิทยาลัยรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้อินเทอร์เน็ตนานมากกว่า 12 เดือน และ งานวิจัยของ นรรษา วงศ์ธรรมกุล (2541) ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ส่วนมากใช้ ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตนานมากกว่า 12 เดือน ร้อยละ 35.6

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีและระดับ ปริญญาโท จำนวนมากที่สุดของทั้งสองระดับ มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 1-2 ปี จำนวน 121 คน (ร้อยละ 45.0) และ 85 คน (ร้อยละ 49.7) ตามลำดับ รองลงมา มีประสบการณ์ในการ ใช้ 3-4 ปี จำนวน 104 คน (ร้อยละ 38.7) และ 50 คน (ร้อยละ 29.2) ตามลำดับ มีประสบ

การณในการใช้น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 35 คน (ร้อยละ 13.0) และ 25 คน (ร้อยละ 14.6) ตามลำดับ และมีประสบการณ์ในการใช้ 5 ปีขึ้นไป จำนวนน้อยที่สุด 9 คน (ร้อยละ 3.3) และ 11 คน (ร้อยละ 6.4) ตามลำดับ

นิสิตระดับปริญญาเอก จำนวนเกินครึ่งมีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 3-4 ปี จำนวน 7 คน (ร้อยละ 70.0) มีประสบการณ์ในการใช้ 1-2 ปี จำนวน 2 คน (ร้อยละ 20.0) และมีประสบการณ์ในการใช้ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน (ร้อยละ 10.0)

นิสิตระดับการศึกษาอื่น คือ ประกาศนียบัตรบัณฑิต มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 3-4 ปี จำนวน 2 คน (ร้อยละ 66.7) และมีประสบการณ์ในการใช้น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 1 คน (ร้อยละ 33.3)

จากผลการวิจัยนิสิตระดับปริญญาเอกและประกาศนียบัตรบัณฑิตมีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่านิสิตระดับการศึกษาอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตจำเป็นต้องสืบค้นสารนิเทศจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการศึกษาค้นคว้า ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นสารนิเทศ นอกจากนั้นนิสิตยังเป็นผู้ที่ทำงานแล้ว สามารถใช้อินเทอร์เน็ตจากที่ทำงานหรือที่บ้าน จึงทำให้สามารถใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลานานมากกว่านิสิตระดับปริญญาตรีที่ยังไม่มีรายได้และไม่มีแหล่งในการใช้อินเทอร์เน็ตนอกจากมหาวิทยาลัย ซึ่งไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาของนิสิตกับประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับการศึกษาต่างๆ ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อจำแนกตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า นิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะครุศาสตร์ จำนวน 21 คน (ร้อยละ 52.5) คณะนิติศาสตร์ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 50.0) คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 60.0) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จำนวน 32 คน (ร้อยละ 53.3) คณะแพทยศาสตร์ จำนวน 11 คน (ร้อยละ 44.0) คณะเภสัชศาสตร์ จำนวน 9 คน

(ร้อยละ 45.0) คณะรัฐศาสตร์ จำนวน 18 คน (ร้อยละ 64.3) คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 23 คน (ร้อยละ 47.9) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 50.0) คณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 56.3) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 12 คน (ร้อยละ 52.2) และคณะอักษรศาสตร์ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 60.0) มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 1-2 ปี

นิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะทันตแพทยศาสตร์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 50.0) คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 43 คน (ร้อยละ 55.1) คณะสัตวแพทยศาสตร์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 70.0) และวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี จำนวน 6 คน (ร้อยละ 60.0) มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 3-4 ปี

นิสิตคณะสหเวชศาสตร์ และวิทยาลัยประชากรศาสตร์ มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 1 ปี และ 1-2 ปี จำนวนเท่ากัน 1 คน (ร้อยละ 50.0) และ 2 คน (ร้อยละ 50.0) ตามลำดับ

นิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะจิตวิทยา จำนวนเท่ากัน 1 คน (ร้อยละ 50.0) คณะนิเทศศาสตร์ 4 คน (ร้อยละ 50.0) สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ 4 คน (ร้อยละ 40.0) และนิสิตสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 5 คน (ร้อยละ 33.3) มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 1-2 ปี และ 3-4 ปี

นิสิตวิทยาลัยการสาธารณสุข มีประสบการณ์ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 1 ปี 3-4 ปี และ 5 ปีขึ้นไป จำนวนเท่ากัน 1 คน

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัดกับประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิตสังกัดคณะ/สถาบันต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า

นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 1 ปี มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะรัฐศาสตร์ มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 1-2 ปี มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 3-4 ปี มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี และสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 5 ปีขึ้นไป มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด

นิสิตจำนวนมากที่สุดใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด 2-3 วันต่อครั้ง จำนวน 147 คน (ร้อยละ 32.5) รองลงมาในจำนวนใกล้เคียงกัน ใช้บริการไม่แน่นอน จำนวน 138 คน (ร้อยละ 30.5) และใช้บริการสัปดาห์ละครั้ง จำนวน 78 คน (ร้อยละ 17.2) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้บริการเดือนละครั้ง จำนวน 8 คน (ร้อยละ 1.8)

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท จำนวนมากที่สุดของทั้งสองระดับ ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด 2-3 วันต่อครั้ง จำนวน 88 คน (ร้อยละ 32.7) และ 55 คน (ร้อยละ 32.2) ตามลำดับ รองลงมาใช้บริการไม่แน่นอน จำนวน 82 คน (ร้อยละ 30.5) และ 53 คน (ร้อยละ 31.0) ตามลำดับ ใช้บริการสัปดาห์ละครั้ง จำนวน 54 คน (ร้อยละ 20.1) และ 24 คน (ร้อยละ 14.0) ตามลำดับ และใช้บริการเดือนละครั้ง จำนวนน้อยที่สุด 3 คน (ร้อยละ 1.1) และ 5 คน (ร้อยละ 2.9) ตามลำดับ

นิสิตระดับปริญญาเอก จำนวนครึ่งหนึ่งใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดทุกวัน จำนวน 5 คน (ร้อยละ 50.0) ใช้บริการ 2-3 วันต่อครั้ง จำนวน 3 คน (ร้อยละ 30.0) ใช้บริการ 2-3 สัปดาห์ต่อครั้ง และใช้บริการไม่แน่นอน จำนวนเท่ากัน 1 คน (ร้อยละ 10.0)

นิสิตระดับการศึกษาอื่น คือ ประกาศนียบัตรบัณฑิต ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดไม่แน่นอน จำนวน 2 คน (ร้อยละ 66.7) และใช้บริการ 2-3 วันต่อครั้ง จำนวน 1 คน (ร้อยละ 33.3)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด พบว่า ความถี่ในการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดของนิสิตทั้ง 3 ระดับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดตามระดับการศึกษา พบว่า

นิสิตระดับปริญญาตรี มีความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด 2-3 วันต่อครั้ง และสัปดาห์ละครั้ง มากกว่านิสิตระดับการศึกษาอื่น

นิสิตระดับปริญญาโทมีความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดเดือนละครั้ง และไม่แน่นอน มากกว่านิสิตระดับการศึกษาอื่น

นิสิตระดับปริญญาเอกมีความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดทุกวัน และ 2-3 สัปดาห์ต่อครั้ง มากกว่านิสิตระดับการศึกษาอื่น

ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดแตกต่างกันตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อจำแนกตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า นิสิตคณะอักษรศาสตร์ และวิทยาลัยการสาธารณสุข ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดทุกวัน จำนวนเท่ากัน 2 คน (ร้อยละ 40.0 และ 66.7 ตามลำดับ)

นิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะครุศาสตร์ จำนวน 16 คน (ร้อยละ 40.0) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จำนวน 23 คน (ร้อยละ 38.3) คณะแพทยศาสตร์ จำนวน 13 คน (ร้อยละ 52.0) คณะรัฐศาสตร์ จำนวน 12 คน (ร้อยละ 42.9) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 60.0) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 43.5) และนิสิตสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 6 คน (ร้อยละ 40.0) ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด 2-3 วันต่อครั้ง

นิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 30.0) และคณะสัตวแพทยศาสตร์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 40.0) ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดสัปดาห์ละครั้ง

นิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะทันตแพทยศาสตร์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 87.5) คณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 50.0) คณะเภสัชศาสตร์ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 45.0) คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 23 คน (ร้อยละ 47.9) คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 29 คน (ร้อยละ 37.2) คณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 43.8) วิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี จำนวน 5 คน (ร้อยละ 50.0) และสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 40.0) ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดไม่แน่นอน

นิสิตคณะจิตวิทยา และคณะนิติศาสตร์ ใช้บริการ 2-3 วันต่อครั้ง และไม่แน่นอน จำนวนเท่ากับ 1 คน (ร้อยละ 50.0) และจำนวนเท่ากับ 5 คน (ร้อยละ 27.8) ตามลำดับ นิสิต คณะสหเวชศาสตร์ ใช้บริการ 2-3 วันต่อครั้ง และ 2-3 สัปดาห์ต่อครั้ง จำนวนเท่ากับ 1 คน (ร้อยละ 50.0) และนิสิตวิทยาลัยประชากรศาสตร์ ใช้บริการทุกวัน 2-3 วันต่อครั้ง 2-3 สัปดาห์ต่อครั้ง และไม่แน่นอน จำนวนเท่ากับ 1 คน (ร้อยละ 25.0)

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตสังกัดคณะ/สถาบันส่วนใหญ่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด 2-3 วันต่อครั้ง และไม่แน่นอน โดยนิสิตคณะครุศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะรัฐศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ เป็นนิสิตที่อยู่ในสาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ใช้บริการ 2-3 วันต่อครั้ง ในขณะที่นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี เป็นนิสิตที่อยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดไม่แน่นอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตในสาขาวิทยาศาสตร์นอกจากการเข้าเรียนในชั้นเรียนแล้ว ยังต้องฝึกปฏิบัติด้วย จึงทำให้ไม่มีเวลาว่างในการใช้บริการเป็นประจำ ซึ่งผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผุสดี นนทคำจันทร์ (2542) ที่พบว่า นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์มีความถี่ในการแสวงหาสารนิเทศบนอินเทอร์เน็ต 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่งสถานที่ที่นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ต คือ ที่บ้าน

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัดกับความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด พบว่า ความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดของนิสิตที่สังกัดคณะ/สถาบันต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดตามคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด พบว่า

นิสิตคณะอักษรศาสตร์ และวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี มีความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดทุกวัน มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด 2-3 วันต่อครั้ง มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ มีความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด สัปดาห์ละครั้ง มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ มีความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด 2-3 สัปดาห์ต่อครั้ง มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ มีความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด
เดือนละครั้ง มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มีความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด
ไม่แน่นอน มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตใน
ห้องสมุดแตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ปรากฏว่า สอดคล้องกับตามสมมติฐาน
ที่ตั้งไว้

5. ประเภทของบริการบนอินเทอร์เน็ตที่นิสิตใช้ในห้องสมุด

เมื่อสอบถามถึงการให้บริการประเภทต่างๆ 10 ประเภทบนอินเทอร์เน็ต พบว่า
นิสิตทั้งหมด 453 คน ใช้บริการต่างๆ ในจำนวนมากน้อยต่างกันในแต่ละบริการ ดังนี้ นิสิต
ส่วนใหญ่ใช้บริการเว็ลด์ไวด์เว็บ จำนวน 441 คน (ร้อยละ 97.4) รองลงมาใช้บริการจดหมาย
อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 311 คน (ร้อยละ 68.7) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้บริการเวโรนิกา 2 คน
(ร้อยละ 0.4) ส่วนบริการบนอินเทอร์เน็ตอื่นๆ มีนิสิตจำนวน 4 คน (ร้อยละ 0.9) ได้ระบุไว้ คือ
การสนทนาออนไลน์

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีและนิสิตระดับ
ปริญญาโท ใช้บริการครบทั้ง 10 ประเภท โดยนิสิตส่วนใหญ่ของทั้ง 2 ระดับใช้บริการเว็ลด์ไวด์เว็บ
จำนวน 261 คน (ร้อยละ 97.0) และจำนวน 167 คน (ร้อยละ 97.7) ตามลำดับ รองลงมาใช้
บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 191 คน (ร้อยละ 71.0) และจำนวน 112 คน (ร้อยละ 65.5)
ตามลำดับ นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้บริการเวโรนิกาจำนวนเท่ากัน 1 คน (ร้อยละ 0.4 และ ร้อยละ
0.6 ตามลำดับ) สำหรับบริการอื่นๆ บนอินเทอร์เน็ตที่นิสิตทั้ง 2 ระดับได้ระบุไว้ คือ การสนทนา
ออนไลน์ จำนวนเท่ากัน 2 คนทั้ง 2 ระดับ (ร้อยละ 0.7 และ ร้อยละ 1.2 ตามลำดับ)

นิสิตระดับปริญญาเอก ใช้บริการ 6 ประเภท โดยทุกคนใช้บริการเว็ลด์ไวด์เว็บ
รองลงมาใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกลจำนวน
เท่ากัน 8 คน (ร้อยละ 80.0) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้บริการอาร์ซีและโอฟเฟอร์จำนวนเท่ากัน 1 คน
(ร้อยละ 10.0)

นิติตระดับการศึกษาอื่นๆ คือ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ทุกคนใช้บริการ เวิลด์ไวด์เว็บเพียงประเภทเดียว

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตทุกระดับส่วนใหญ่ใช้บริการเวิลด์ไวด์เว็บ และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนิสิตส่วนใหญ่ที่ใช้เพื่อค้นคว้าประกอบการเรียน และติดต่อสื่อสาร (ตารางที่ 8) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ھرรหห หงศัรรมกุล (2541) พจนารต ทองคำเจริญ (2539) และเพ็ญทิพย์ จิรพินนุสรณ์ (2539) ที่พบว่า นักศึกษาใช้บริการเวิลด์ไวด์เว็บเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเวิลด์ไวด์เว็บเป็นเครื่องมือที่ใช้งานง่าย และสามารถใช้งานได้หลายลักษณะ เช่น การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล การใช้บริการโพรเฟอร์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้รับรูปแบบสารสนเทศในรูปแบบอื่นนอกเหนือจากข้อความ เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง เป็นต้น (สมนึก ศิริโต, 2538 : 24-25) ส่วนบริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ก็เป็นบริการด้านการสื่อสารที่สะดวกรวดเร็ว และใช้งานง่าย นิสิตจึงนิยมใช้บริการ

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับบริการบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในห้องสมุด พบว่า บริการบนอินเทอร์เน็ตที่นิติตระดับการศึกษาต่างๆ ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล เมื่อเปรียบเทียบบริการบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในห้องสมุดตามระดับการศึกษา พบว่า นิติตระดับปริญญาเอกใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลมากกว่า นิติตระดับการศึกษาอื่น

จากบริการบนอินเทอร์เน็ต 10 ประเภท มีบริการ 2 ประเภทที่แตกต่างกันตามระดับการศึกษา ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บริการบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในห้องสมุดแตกต่างกันตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า ส่วนใหญ่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อจำแนกตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า นิสิตจำนวนทั้งหมดของคณะนิเทศศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

นิติตจำนวนทั้งหมดของคณะครุศาสตร์ แพทยศาสตร์ เกษษศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สหเวชศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ วิทยาลัยประชากรศาสตร์ และนิติตสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย ใช้

บริการเว็ลด์ไวด์เว็บ เช่นเดียวกับนิสิตส่วนใหญ่ของคณะนิติศาสตร์ จำนวน 17 คน (ร้อยละ 94.4) คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 90.0) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จำนวน 57 คน (ร้อยละ 95.0) คณะรัฐศาสตร์ จำนวน 27 คน (ร้อยละ 96.4) คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 77 คน (ร้อยละ 98.7) คณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน 15 คน (ร้อยละ 93.8) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 22 คน (ร้อยละ 95.7) และสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 90.0) ส่วนนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ ทุกคนใช้บริการเว็ลด์ไวด์เว็บ เพียงประเภทเดียว

นิสิตจำนวนทั้งหมดคณะจิตวิทยา อักษรศาสตร์ วิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี และวิทยาลัยการสาธารณสุข ทุกคนใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และเว็ลด์ไวด์เว็บ

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตสังกัดคณะ/สถาบันต่างๆ ส่วนใหญ่ใช้บริการเว็ลด์ไวด์เว็บ ส่วนนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ที่ให้บริการเว็ลด์ไวด์เว็บเพียงประเภทเดียว เนื่องจากห้องสมุดไม่อนุญาตให้นิสิตใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัดกับบริการบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในห้องสมุด พบว่า บริการบนอินเทอร์เน็ตที่นิสิตสังกัดคณะ/สถาบันต่างๆ ใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล เมลลิงลิสต์ อารชี และเวโรนิกา เมื่อเปรียบเทียบบริการบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในห้องสมุดตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า

นิสิตคณะนิติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ และวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี และสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ ใช้บริการการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะนิติศาสตร์ ใช้บริการเมลลิงลิสต์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะนิติศาสตร์ ใช้บริการอารชี มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และบัญชี ใช้บริการเวโรนิกา มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

จากบริการบนอินเทอร์เน็ต 10 ประเภท มีบริการ 5 ประเภทที่แตกต่างกันตามระดับการศึกษา ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บริการบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในห้องสมุด

แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียงบางส่วน

บริการเวปไซด์เว็บที่นิสิตใช้

จากนิสิตจำนวน 441 คน ที่ใช้บริการเวปไซด์เว็บและเคยใช้บริการ พบว่า นิสิตจำนวน 415 คน ระบุชื่อเวปไซด์จำนวน 353 ชื่อ เว็บไซด์ 5 ชื่อแรกที่นิสิตระบุ ได้แก่ www.yahoo.com (233 คน) www.sanook.com (150 คน) www.hotmail.com (148 คน) www.car.chula.ac.th (88 คน) และ www.hunsa.com (47 คน) ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า เว็บไซด์ที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้เป็นเครื่องมือสืบค้นที่ใช้สำหรับการค้นหาสารนิเทศที่ต้องการ รองลงมาเป็นเว็บไซด์เกี่ยวกับความบันเทิง การส่งจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ การใช้ทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุด และ ความบันเทิง ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านิสิตใช้บริการเวปไซด์เว็บทั้งเพื่อการศึกษาและความบันเทิง

บริการการเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกล (Telnet)

นิสิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จำนวนมากที่สุดของทุกระดับติดต่อสถาบันการศึกษาภายในประเทศ จำนวน 110 คน (ร้อยละ 87.3) 74 คน (ร้อยละ 87.1) และ 7 คน (ร้อยละ 87.5) ตามลำดับ รองลงมาติดต่อสถาบันการศึกษาต่างประเทศ จำนวน 14 คน (ร้อยละ 11.1) 14 คน (ร้อยละ 16.5) และ 3 คน (ร้อยละ 37.5) ตามลำดับ และติดต่อหน่วยงานภายในประเทศ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 5.6) 13 คน (ร้อยละ 15.3) และ 2 คน (ร้อยละ 25.0) ตามลำดับ นิสิตจำนวนน้อยที่สุดติดต่อหน่วยงานต่างประเทศ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 4.8) 2 คน (ร้อยละ 2.4) และ 1 คน (ร้อยละ 12.5) ตามลำดับ สำหรับหน่วยงานอื่นๆ มีนิสิตระดับปริญญาโทติดต่อ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 2.4) ซึ่งได้ระบุหน่วยงานไว้ คือ BDH และ curryco.com4616

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตทุกระดับส่วนใหญ่ติดต่อสถาบันการศึกษาภายในประเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นิสิตใช้สารสนเทศของสถาบันการศึกษาภายในประเทศมากกว่าแหล่งอื่น สถาบันภายในประเทศที่นิสิตส่วนใหญ่ติดต่อเข้าใช้ ได้แก่ หน่วยงานต่างๆ ในจุฬาลง

กรณีมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันวิทยบริการ แสดงให้เห็นว่านิสิตต้องการค้น
ทรัพยากรสารสนเทศโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งสะดวกและรวดเร็วกว่า

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับสถานที่ติดต่อเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกล พบว่า นิสิตทั้ง 3 ระดับติดต่อสถานที่ในการเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ สถาบันการศึกษาต่างประเทศ และหน่วยงานภายในประเทศ เมื่อเปรียบเทียบสถานที่ติดต่อเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกลตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาเอกติดต่อเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกลของสถาบันการศึกษาต่างประเทศ และหน่วยงานภายในประเทศ มากกว่า นิสิตระดับการศึกษาอื่น

จากแหล่งสารสนเทศ 4 ประเภท มีเพียง 2 ประเภทที่แตกต่างกันตามระดับการศึกษา ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บริการการเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกลแตกต่างกันตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียงบางส่วน

เมื่อจำแนกตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า นิสิตสังกัดคณะ/สถาบันเกือบทุกแห่งติดต่อสถาบันการศึกษาภายในประเทศ ดังนี้ นิสิตจำนวนทั้งหมดของคณะแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ และอักษรศาสตร์ติดต่อสถาบันการศึกษาภายในประเทศ รวมทั้งนิสิตส่วนใหญ่ของคณะครุศาสตร์ จำนวน 14 คน (ร้อยละ 73.7) คณะนิติศาสตร์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 87.5) คณะนิเทศศาสตร์และการบัญชี จำนวน 25 คน (ร้อยละ 80.6) คณะเภสัชศาสตร์ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 90.0) คณะรัฐศาสตร์ จำนวน 12 คน (ร้อยละ 92.3) คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 12 คน (ร้อยละ 85.7) คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 42 คน (ร้อยละ 91.3) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 83.3) และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 75.0) ส่วนนิสิตจำนวนทั้งหมดของคณะนิเทศศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สหเวชศาสตร์ วิทยาลัยปิโตรเลียม และปิโตรเคมี วิทยาลัยการสาธารณสุข สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ และสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย ติดต่อสถาบันการศึกษาภายในประเทศเพียงแหล่งเดียว นอกจากนั้นนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ติดต่อหน่วยงานภายในประเทศ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 75.0) นิสิตคณะจิตวิทยาใช้บริการเพียงคนเดียว โดยติดต่อหน่วยงานต่างประเทศเพียงแหล่งเดียว และนิสิตวิทยาลัยประชากรศาสตร์ติดต่อสถาบันการศึกษาภายในประเทศและสถาบันการศึกษาต่างประเทศเท่ากัน จำนวนเท่ากัน 2 คน (ร้อยละ 66.7)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด กับสถานที่ติดต่อเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกล พบว่า นิสิตสังกัดคณะ/สถาบันต่างๆ ติดต่อกับสถานที่ในการเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ สถาบันการศึกษาต่างประเทศ และหน่วยงานต่างประเทศ และเมื่อเปรียบเทียบสถานที่ติดต่อเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกลตามคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด พบว่า นิสิตคณะครุศาสตร์ ติดต่อกับเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกลของสถาบันการศึกษาต่างประเทศ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น ส่วนนิสิตคณะรัฐศาสตร์ ติดต่อกับเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกลของหน่วยงานต่างประเทศ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

จากแหล่งสารนิเทศ 4 ประเภท มีเพียง 2 ประเภทที่แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บริการการเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกล แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียงบางส่วน

จากการใช้บริการการเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกล พบว่า นิสิตติดต่อเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกลจากแหล่งสารนิเทศต่างๆ ดังนี้

นิสิตติดต่อสถาบันการศึกษาภายในประเทศจำนวน 191 คน ซึ่งนิสิตจำนวน 160 คน ระบุสถาบันที่ติดต่อรวมทั้งหมด 28 แห่ง โดยสถาบัน 5 แห่งที่มีนิสิตติดต่อกันจำนวนมากน้อยตามลำดับ ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (117 คน) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (12 คน) มหาวิทยาลัยมหิดล (11 คน) มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ (แห่งละ 5 คน) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (แห่งละ 4 คน)

นิสิตติดต่อสถาบันการศึกษาต่างประเทศจำนวน 31 คน ซึ่งนิสิตจำนวน 21 คน ระบุสถาบันที่ติดต่อรวมทั้งหมด 19 แห่ง ดังนี้ Brown และ Harvard (แห่งละ 2 คน), ANU, bsuvc.bsu.edu, Glauph, IOWA, Kanagawa, King College, Michigan, migration.vcdaris.edu, Nursingcenter, Oxford, SFAI, UCLA, UFC, University of London, University of Waterloo, UVIC และ www.ansci.cornell.com (แห่งละ 1 คน)

นิสิตติดต่อหน่วยงานภายในประเทศจำนวน 22 คน ซึ่งนิสิตจำนวน 15 คน ระบุสถาบันที่ติดต่อรวมทั้งหมด 14 แห่ง ดังนี้ กระทรวงสาธารณสุข (2 คน) กรมการค้าภายใน กรมศิลปากร กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม กระทรวงศึกษาธิการ ธนาคารแห่งประเทศไทย โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และบริษัท เคเอสซี จำกัด (แห่งละ 1 คน)

นิสิตติดต่อหน่วยงานต่างประเทศจำนวน 9 คน ซึ่งนิสิตจำนวน 6 คน ระบุสถาบันที่ติดต่อรวมทั้งหมด 6 แห่ง ดังนี้ สถานกงสุลไทย ณ กรุงโตเกียว กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ไมโครซอฟต์ รอยเตอร์ (Reuter) สหประชาชาติ (United Nation) และ องค์การการค้าโลก (WTO) (แห่งละ 1 คน)

นอกจากนั้นมีนิสิตที่ใช้บริการการเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกล โดยติดต่อไปยังแหล่งสารนิเทศอื่นๆ จำนวน 2 คน ซึ่งนิสิตได้ระบุแหล่งสารนิเทศที่เข้าใช้แห่งละ 1 คน คือ BDH และ curryco.com4616

บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล

จากนิสิตจำนวน 82 คนที่ใช้บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศ 63 คน (ร้อยละ 76.8) หน่วยงานภายในประเทศ 16 คน (ร้อยละ 19.5) หน่วยงานต่างประเทศ 13 คน (ร้อยละ 15.9) และสถาบันการศึกษาต่างประเทศ 9 คน (ร้อยละ 11.0) ส่วนแหล่งสารนิเทศอื่นๆ มีนิสิตใช้จำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.2)

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ดังนี้

นิสิตระดับปริญญาตรี นิสิตส่วนใหญ่ถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศ 36 คน (ร้อยละ 85.7) หน่วยงานภายในประเทศ และหน่วยงานต่างประเทศ จำนวนเท่ากัน 6 คน (ร้อยละ 14.3) สถาบันการศึกษาต่างประเทศ 3 คน (ร้อยละ 7.1) และแหล่งสารนิเทศอื่นๆ จำนวน 1 คน (ร้อยละ 2.4) แต่ไม่ได้ระบุแหล่งสารนิเทศไว้

นิติตระดับปริญญาโท นิติตส่วนใหญ่ถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศ 23 คน (ร้อยละ 65.7) หน่วยงานภายในประเทศ 7 คน (ร้อยละ 20.0) หน่วยงานต่างประเทศ 6 คน (ร้อยละ 17.1) และสถาบันการศึกษาต่างประเทศ 4 คน (ร้อยละ 11.4)

นิติตระดับปริญญาเอก ทุกคนถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศ ถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศ 4 คน หน่วยงานต่างประเทศ 3 คน และหน่วยงานภายในประเทศ 2 คน

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับบริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล พบว่า การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากแหล่งสารนิเทศต่างๆ ของนิติตทั้ง 3 ระดับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ สถาบันการศึกษาต่างประเทศ และหน่วยงานภายในประเทศ และเมื่อเปรียบเทียบการใช้บริการการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลตามระดับการศึกษา พบว่า นิติตระดับปริญญาเอก ถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศ และหน่วยงานภายในประเทศ มากกว่านิติตระดับการศึกษาคือ

จากแหล่งสารนิเทศ 4 ประเภท มีเพียง 2 ประเภทที่แตกต่างกันตามระดับการศึกษา ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลแตกต่างกันตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียงบางส่วน

เมื่อจำแนกตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า นิติตคณะรัฐศาสตร์ ทุกคนถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศ เช่นเดียวกับนิติตจำนวนมากที่สุดของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จำนวน 11 คน (ร้อยละ 91.7) คณะแพทยศาสตร์ จำนวน 2 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 16 คน (ร้อยละ 88.9) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 2 คน คณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 57.1) และสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 2 คน (ร้อยละ 66.7) ส่วนนิติตจำนวนทั้งหมดของคณะนิเทศศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ วิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี และวิทยาลัยการสาธารณสุข ถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศเพียงแหล่งเดียว

นิติตจำนวนมากที่สุดของคณะครุศาสตร์ ถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากหน่วยงานภายในประเทศ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 80.0) ในขณะที่นิติตคณะพยาบาลศาสตร์ใช้บริการเพียงคนเดียว โดยถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากหน่วยงานต่างประเทศเพียงแหล่งเดียว

นิสิตคณะนิติศาสตร์ถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศ หน่วยงานภายในประเทศ และหน่วยงานต่างประเทศ จำนวน 1 คน (ร้อยละ 50.0) นิสิตคณะ เกษตรศาสตร์ วิทยาลัยประชากรศาสตร์ และสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ ถ่ายโอนแฟ้ม ข้อมูลจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศ และหน่วยงานภายในประเทศ จำนวนเท่ากัน 1 คน (ร้อยละ 50.0), 1 คน (ร้อยละ 100.0), และ 2 คน (ร้อยละ 40.0) ตามลำดับ และนิสิตคณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ใช้บริการเพียงคนเดียว โดยถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากสถาบันการศึกษาภายใน ประเทศ และสถาบันการศึกษาต่างประเทศ

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด กับบริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล พบว่า การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากแหล่งสารนิเทศต่างๆ ของนิสิต สังกัดคณะ/สถาบันต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ หน่วยงานภายใน ประเทศ และเมื่อเปรียบเทียบการให้บริการการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลตามคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด พบว่า นิสิตคณะครุศาสตร์ถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากหน่วยงานภายในประเทศมากกว่านิสิตคณะ/ สถาบันอื่น

จากแหล่งสารนิเทศ 4 ประเภท มีเพียงประเภทเดียวที่แตกต่างกันตามคณะ/ สถาบันที่สังกัด **ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลแตกต่างกัน ตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียงบางส่วน**

จากการใช้บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล พบว่า นิสิตถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากแหล่ง สารนิเทศต่างๆ ดังนี้

นิสิตใช้บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศทั้งหมด 63 คน ซึ่งนิสิตจำนวน 52 คน ระบุแหล่งที่ใช้บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลรวมทั้งหมด 13 แห่ง โดย แหล่งที่มีผู้ใช้บริการมากที่สุด คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (43 คน) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยมหิดล (3 คน) และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ และ สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ (แห่งละ 2 คน)

นิสิตใช้บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศทั้งหมด 9 คน ซึ่งนิสิตจำนวน 4 คน ระบุแหล่งที่ใช้บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลรวมทั้งหมด 4 แห่ง ดังนี้ Kellogg, Melbourn, SFAI และ UCLA (แห่งละ 1 คน)

นิสิตให้บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากหน่วยงานภายในประเทศทั้งหมด 16 คน ซึ่งนิสิตจำนวน 8 คน ระบุแหล่งที่ให้บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลรวมทั้งหมด 6 แห่ง ดังนี้ ftp.nectec.or.th (3 คน) ftp.moc.go.th และ ftp.bot.or.th แห่งละ 2 คน ftp.nesdb.or.th ftp.onec.or.th และ ftp.mos.go.th (แห่งละ 1 คน)

นิสิตให้บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลจากหน่วยงานต่างประเทศทั้งหมด 13 คน นิสิตจำนวน 11 คน ระบุแหล่งที่ให้บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลรวมทั้งหมด 9 แห่ง ดังนี้ ftp.download.com และ ftp.imf.org แห่งละ 3 คน ftp.worldbank.org (2 คน) ftp.aiesec.org ftp.epa.org ftp.www.fortunecity.com ftp.tisc.org ftp.tucows.com และ ftp.xoom.com (แห่งละ 1 คน)

นอกจากนั้นมีนิสิตที่ให้บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล โดยติดต่อไปยังแหล่งสารนิเทศอื่นๆ 1 คน แต่ไม่ได้ระบุแหล่งสารนิเทศไว้

กลุ่มบริการยูสเน็ตที่ใช้

นิสิตให้บริการยูสเน็ตจำนวน 11 คน มีนิสิตจำนวน 4 คน ระบุชื่อกลุ่มบริการที่ใช้ และเคยใช้ทั้งหมดจำนวน 8 ชื่อ โดยมีการใช้ชื่อละ 1 คน ดังนี้ it, hardware, linux, news.hypermart.net, news.microsoft.com, news.chula.ac.th, soc.cul.thai และ student2.chula.ac.th

6. เนื้อหาที่นิสิตใช้

ด้านเนื้อหาต่างๆ บนอินเทอร์เน็ตที่นิสิตใช้ พบว่า จากนิสิตทั้งหมดจำนวน 453 คน นิสิตจำนวน 451 คน ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาต่างๆ ดังนี้ นิสิตส่วนใหญ่ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี จำนวน 246 คน (ร้อยละ 54.5) รองลงมาใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ จำนวน 243 คน (ร้อยละ 53.9) และใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ จำนวน 215 คน (ร้อยละ 47.7) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ จำนวน 164 คน (ร้อยละ 36.4)

สำหรับเนื้อหาอื่นๆ มีนิสิตใช้จำนวน 117 คน (ร้อยละ 25.9) ซึ่งได้ระบุเนื้อหาที่ใช้ดังนี้ ใช้เนื้อหาเกี่ยวกับภาพยนตร์ (53 คน) รายการโทรทัศน์ (31 คน) ข่าว (22 คน) เพลง (20 คน) กีฬา (9 คน) วิทยุออนไลน์ (4 คน) นิตยสาร สื่ออุปโภค มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ และการท่องเที่ยว (เนื้อหาละ 2 คนเท่ากัน) และการรับสมัครงาน การ์ตูน เกม ข้อมูลการศึกษา ข้อมูลบริษัท ข่าวสารและแหล่งข้อมูลด้านเทคโนโลยี ความคิดเห็นเกี่ยวกับกล้องถ่ายรูปและอุปกรณ์ และสุขภาพ (เนื้อหาละ 1 คนเท่ากัน)

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ใช้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน และใช้เนื้อหาในสาขาอื่นด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นิสิตใช้สารนิเทศที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการเรียนและการทำรายงานหรือการวิจัย ในขณะที่เดียวกันก็สนใจค้นหาข้อมูลเนื้อหาในสาขาอื่นตามความสนใจ

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ใช้เนื้อหา กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์จำนวน 152 คน (ร้อยละ 56.7) รองลงมาใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีจำนวน 146 คน (ร้อยละ 54.5) และใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์จำนวน 144 คน (ร้อยละ 53.7) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพจำนวน 101 คน (ร้อยละ 37.7)

นิสิตระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีจำนวน 95 คน (ร้อยละ 55.9) รองลงมาใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์จำนวน 91 คน (ร้อยละ 53.5) และใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพจำนวน 60 คน (ร้อยละ 35.3) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์จำนวน 59 คน (ร้อยละ 34.7)

นิสิตระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์จำนวน 8 คน (ร้อยละ 80.0) รองลงมาใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีจำนวน 5 คน (ร้อยละ 50.0) และใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์จำนวน 4 คน (ร้อยละ 40.0)

นิสิตระดับการศึกษาอื่นๆ คือ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ทุกคนใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพเพียงกลุ่มเดียว

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ตที่นิสิตใช้ พบว่า เนื้อหาที่นิสิตระดับการศึกษาต่างๆ ใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และ

เนื้อหาอื่นๆ และเมื่อเปรียบเทียบเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้ตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และเนื้อหาอื่นๆ มากกว่านิสิตระดับการศึกษาอื่น

จากเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ต 5 กลุ่ม มีเนื้อหา 3 กลุ่มแตกต่างกันตามระดับการศึกษา ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า เนื้อหาที่ใช้แตกต่างกันตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้บางส่วน

เมื่อจำแนกตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ทุกคนใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ ในขณะที่นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ วิทยาลัยประชากรศาสตร์ และสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ ทุกคนใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ รวมทั้งนิสิตส่วนใหญ่ของ คณะนิติศาสตร์ จำนวน 15 คน (ร้อยละ 83.3) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จำนวน 54 คน (ร้อยละ 91.5) และคณะรัฐศาสตร์ จำนวน 27 คน (ร้อยละ 96.4) ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์เช่นกัน ส่วนนิสิตคณะจิตวิทยา ทุกคนใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์เพียงกลุ่มเดียว

นิสิตจำนวนทั้งหมดของคณะพยาบาลศาสตร์ แพทยศาสตร์ เกษตรศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ และวิทยาลัยการสาธารณสุข ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ ส่วนนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ ทุกคนใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพเพียงกลุ่มเดียว

นิสิตส่วนใหญ่ของคณะคณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 46 คน (ร้อยละ 95.8) คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 73 คน (ร้อยละ 93.6) และสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 12 คน (ร้อยละ 80.0) ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี ส่วนนิสิตวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ทุกคนใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี

นิสิตคณะอักษรศาสตร์จำนวนทั้งหมด และนิสิตส่วนใหญ่ของคณะครุศาสตร์ จำนวน 27 คน (ร้อยละ 67.5) ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เท่ากัน ส่วนนิสิตคณะสหเวชศาสตร์ ทุกคนใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีเท่ากัน

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด กับเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ตที่นิสิตใช้ พบว่า เนื้อหาที่นิสิตสังกัดคณะ/สถาบันต่างๆ ใช้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี และเนื้อหาอื่นๆ และเมื่อเปรียบเทียบเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้ตามคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด พบว่า

นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ และสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์ ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะอักษรศาสตร์ ใช้เนื้อหาอื่นๆ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

จากเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ต 5 กลุ่ม ทุกกลุ่มแตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า เนื้อหาที่ใช้แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ที่นิสิตใช้

นิสิตจำนวน 215 คนที่ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ ส่วนใหญ่ใช้เนื้อหา ดนตรีจำนวน 125 คน (ร้อยละ 58.1) รองลงมาใช้เนื้อหาศิลปะจำนวน 103 คน (ร้อยละ 47.9) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เนื้อหานาฏศิลป์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 3.3)

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ใช้เนื้อหา ดนตรีจำนวน 92 คน (ร้อยละ 60.5) รองลงมาใช้เนื้อหาศิลปะจำนวน 74 คน (ร้อยละ 48.7) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เนื้อหานาฏศิลป์จำนวน 4 คน (ร้อยละ 2.6)

นิสิตระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่ใช้เนื้อหาดนตรีจำนวน 33 คน (ร้อยละ 55.9) รองลงมาใช้เนื้อหาศิลปะจำนวน 27 คน (ร้อยละ 45.8) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เนื้อหานาฏศิลป์ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 5.1)

นิสิตระดับปริญญาเอก ใช้เนื้อหาปรัชญาจำนวน 3 คน (ร้อยละ 75.0) รองลงมาใช้เนื้อหาศิลปะจำนวน 2 คน (ร้อยละ 50.0) และใช้เนื้อหาการละคร ประวัติศาสตร์ ภาษาและภาษาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และศาสนา จำนวนเท่ากัน 1 คน (ร้อยละ 25.0)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับ เนื้อหากลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ที่นิสิตใช้ พบว่า เนื้อหากลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ที่นิสิตระดับ การศึกษาต่างๆ ใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ดนตรี ปรัชญา และ ศิลปะ และเมื่อเปรียบเทียบเนื้อหากลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ที่ใช้ตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิต ระดับปริญญาตรีใช้เนื้อหาดนตรี ปรัชญา และศิลปะ มากกว่านิสิตระดับการศึกษาอื่น

จากเนื้อหากลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ 11 เรื่อง มีเนื้อหา 3 เรื่องที่แตกต่างกันตาม ระดับการศึกษา ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า เนื้อหากลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ที่ใช้แตกต่าง กันตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียงบางส่วน

เมื่อจำแนกตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า นิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี จำนวน 18 คน (ร้อยละ 58.1) แพทยศาสตร์ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 75.0) เกษตรศาสตร์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 70.0) รัฐศาสตร์ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 5.6) วิทยาศาสตร์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 57.1) วิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 25 คน (ร้อยละ 71.4) เศรษฐศาสตร์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 87.5) และสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 2 คน ใช้เนื้อหา ดนตรี

นิสิตวิทยาลัยประชากรศาสตร์ใช้เนื้อหากลุ่มสาขานี้เพียงคนเดียว ซึ่งใช้เฉพาะ เนื้อหาประวัติศาสตร์ นิสิตวิทยาลัยการสาธารณสุขใช้เนื้อหากลุ่มสาขานี้เพียงคนเดียว ซึ่งใช้ เฉพาะเนื้อหาศาสนา ส่วนนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ จำนวนครึ่งหนึ่งใช้เนื้อหาภาษาและ ภาษาศาสตร์ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 50.0)

นิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะครุศาสตร์จำนวน 13 คน (ร้อยละ 48.1) นิติศาสตร์ จำนวน 8 คน (ร้อยละ 72.7) นิเทศศาสตร์ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 83.3) และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จำนวน 16 คน (ร้อยละ 84.2) ใช้เนื้อหาศิลปะ

นิสิตวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ทุกคนใช้เนื้อหาการละครและดนตรีเท่ากัน ในขณะที่นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ และสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ จำนวนมากที่สุดใช้เนื้อหาดนตรีและศิลปะ จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 7 คน (ร้อยละ 70.0) และ 3 คน (ร้อยละ 75.0) ตามลำดับ ส่วนนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จำนวนมากที่สุดใช้เนื้อหาดนตรีและภูมิศาสตร์ จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 3 คน (ร้อยละ 60.0)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด กับเนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ที่นิสิตใช้ พบว่า เนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ที่นิสิตสังกัด คณะ/สถาบันต่างๆ ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ดนตรี นาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ ปรัชญา ภูมิศาสตร์ ศาสนา และศิลปะ และเมื่อเปรียบเทียบเนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ที่ใช้ตามคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด พบว่า

นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ ใช้เนื้อหาดนตรี มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ใช้เนื้อหา นาฏศิลป์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะนิติศาสตร์ ใช้เนื้อหาประวัติศาสตร์และปรัชญา มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะอักษรศาสตร์ ใช้เนื้อหาภูมิศาสตร์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ ใช้เนื้อหาศาสนา มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ใช้เนื้อหาศิลปะ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

จากเนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ 11 เรื่อง มีเนื้อหา 7 เรื่องที่แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า เนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ที่ใช้แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ปรากฏว่า ส่วนใหญ่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เนื้อหาากลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ที่นิสิตใช้

นิสิตจำนวน 243 คนที่ใช้เนื้อหาากลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ ส่วนใหญ่ใช้เนื้อหาการศึกษาจำนวน 88 คน (ร้อยละ 36.2) รองลงมาใช้เนื้อหาเศรษฐศาสตร์จำนวน 74 คน (ร้อยละ 30.5) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เนื้อหารัฐประศาสนศาสตร์จำนวน 15 คน (ร้อยละ 6.2)

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี จำนวนมากที่สุดใช้เนื้อหาการศึกษาจำนวน 59 คน (ร้อยละ 41.0) รองลงมาใช้เนื้อหาเศรษฐศาสตร์จำนวน 42 คน (ร้อยละ 29.2) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เนื้อหาประชากรศาสตร์จำนวน 5 คน (ร้อยละ 3.5)

นิสิตระดับปริญญาโท จำนวนมากที่สุดใช้เนื้อหาบริหารธุรกิจจำนวน 34 คน (ร้อยละ 37.4) รองลงมาใช้เนื้อหาสถิติจำนวน 33 คน (ร้อยละ 36.3) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เนื้อหารัฐประศาสนศาสตร์จำนวน 5 คน (ร้อยละ 5.5)

นิสิตระดับปริญญาเอก จำนวนครึ่งหนึ่งใช้เนื้อหาการศึกษาและจิตวิทยาจำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 4 คน (ร้อยละ 50.0) ใช้เนื้อหาการเงิน บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และสถิติจำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 2 คน (ร้อยละ 25.0) และใช้เนื้อหาการบัญชี มานุษยวิทยา รัฐศาสตร์ และสังคมวิทยาจำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 1 คน (ร้อยละ 12.5)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับเนื้อหาากลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ที่นิสิตใช้ พบว่า เนื้อหากลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ที่นิสิตระดับการศึกษาต่างๆ ใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ จิตวิทยา และประชากรศาสตร์ และเมื่อเปรียบเทียบเนื้อหาากลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ที่ใช้ตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาเอกใช้เนื้อหาจิตวิทยามากกว่านิสิตระดับการศึกษาอื่น ส่วนนิสิตระดับปริญญาโทใช้เนื้อหาประชากรศาสตร์มากกว่านิสิตระดับการศึกษาอื่น

จากเนื้อหาากลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ 14 เรื่อง มีเนื้อหา 2 เรื่องที่แตกต่างกันตามระดับการศึกษา ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า เนื้อหากลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ที่นิสิตใช้แตกต่างกันตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียงบางส่วน

เมื่อจำแนกตามคณะ/สถาบันที่สังกัด นิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะครุศาสตร์ จำนวน 21 คน (ร้อยละ 77.8) พยาบาลศาสตร์ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 60.0) วิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 13 คน (ร้อยละ 52.0) และศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 85.7) ใช้เนื้อหา การศึกษา ในขณะที่นิสิตจำนวนทั้งหมดของคณะจิตวิทยาและจำนวนครึ่งหนึ่งของคณะเภสัช ศาสตร์ ใช้เนื้อหาจิตวิทยา ส่วนนิสิตจำนวนมากที่สุดของวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ใช้เนื้อหาการเงินและการศึกษา จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 2 คน (ร้อยละ 66.7)

นิสิตคณะนิติศาสตร์ ทุกคนใช้เนื่อนานิติศาสตร์ นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ ทุกคน ใช้เนื่อนานิเทศศาสตร์ นิสิตสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ ทุกคนใช้เนื่อนาบริหารธุรกิจ นิสิตวิทยาลัยประชากรศาสตร์ ทุกคนใช้เนื่อนาประชากรศาสตร์ ในขณะที่นิสิตส่วนใหญ่ของคณะ รัฐศาสตร์จำนวน 26 คน (ร้อยละ 96.3) และนิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะอักษรศาสตร์ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 40.0) ใช้เนื่อนารัฐศาสตร์ นิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 37.5) คณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน 15 คน (ร้อยละ 93.8) และสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 2 คน ใช้เนื่อนาเศรษฐศาสตร์ และนิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะพาณิชยศาสตร์และการ บัญชี จำนวน 23 คน (ร้อยละ 42.6) และนิสิตจำนวนครึ่งหนึ่งของคณะแพทยศาสตร์ 5 คน (ร้อยละ 50.0) ใช้เนื่อนาสถิติ

นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวนครึ่งหนึ่งใช้เนื่อนาบริหารธุรกิจ และ รัฐศาสตร์จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 2 คน (ร้อยละ 50.0) ในขณะที่นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ใช้ เนื่อนากลุ่มสาขานี้เพียงสองคน ซึ่งใช้เนื่อนา การศึกษา จิตวิทยา นิติศาสตร์ บริหารธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และสถิติ จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 1 คน และ นิสิตวิทยาลัยการสาธารณสุขใช้เนื่อนากลุ่มสาขานี้เพียงสองคน ซึ่งใช้เนื่อนาจิตวิทยาและ สังคมวิทยา จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 1 คน

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด กับเนื่อนากลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ที่นิสิตใช้ พบว่า เนื่อนากลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ที่นิสิตสังกัด คณะ/สถาบันต่างๆ ใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การเงิน การบัญชี การศึกษา จิตวิทยา นิติศาสตร์ นิเทศศาสตร์ บริหารธุรกิจ ประชากรศาสตร์ มานุษยวิทยา รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สถิติ และสังคมวิทยา และเมื่อเปรียบเทียบเนื่อนา กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ที่ใช้ตามคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด พบว่า

นิสิตสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ ใช้เนื่อนาการเงินและบริหารธุรกิจ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ใช้เนื้อหาการบัญชี มากกว่านิสิตคณะ/
สถาบันอื่น

นิสิตคณะครุศาสตร์ ใช้เนื้อหาการศึกษา มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ใช้เนื้อหาจิตวิทยา มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะนิติศาสตร์ ใช้เนื้อหานิติศาสตร์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ ใช้เนื้อหา นิเทศศาสตร์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะแพทยศาสตร์ และสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ ใช้เนื้อหา
ประชากรศาสตร์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ ใช้เนื้อหา มานุษยวิทยา มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะรัฐศาสตร์ ใช้เนื้อหา รัฐประศาสนศาสตร์และรัฐศาสตร์ มากกว่านิสิต
คณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ ใช้เนื้อหา เศรษฐศาสตร์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะแพทยศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ ใช้เนื้อหา สถิติ มากกว่านิสิตคณะ/
สถาบันอื่น

นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ใช้เนื้อหา สังคมวิทยา มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

จากเนื้อหา กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ 14 เรื่อง เนื้อหาทุกเรื่องแตกต่างกันตามคณะ/
สถาบันที่สังกัด ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า เนื้อหา กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ที่ใช้แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เนื้อหา กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ที่ภาพที่นิสิตใช้

นิสิตจำนวน 164 คนที่ใช้เนื้อหา กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ที่ภาพ นิสิตส่วนใหญ่ใช้
เนื้อหา แพทยศาสตร์จำนวน 87 คน (ร้อยละ 53.0) รองลงมาใช้เนื้อหา วิทยาศาสตร์การแพทย์
จำนวน 63 คน (ร้อยละ 38.4) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เนื้อหา ทันตแพทยศาสตร์จำนวน 11 คน
(ร้อยละ 6.7) ส่วนเนื้อหาอื่นๆ ที่นิสิตใช้ คือ นิติเวชศาสตร์ จำนวน 1 คน

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ใช้เนื้อหา
แพทยศาสตร์จำนวน 55 คน (ร้อยละ 54.5) รองลงมาใช้เนื้อหา วิทยาศาสตร์การแพทย์จำนวน 35
คน (ร้อยละ 34.7) นิสิตจำนวนน้อยที่สุด ใช้เนื้อหา ทันตแพทยศาสตร์จำนวน 6 คน (ร้อยละ 5.9)

นิสิตระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่ใช้เนื้อหาแพทยศาสตร์จำนวน 32 คน (ร้อยละ 53.3) รองลงมาใช้เนื้อหาวิทยาศาสตร์การแพทย์จำนวน 27 คน (ร้อยละ 45.0) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เนื้อหาทันตแพทยศาสตร์จำนวน 2 คน (ร้อยละ 3.3)

นิสิตระดับการศึกษาอื่นๆ คือ ประกาศนียบัตรบัณฑิต ทุกคนใช้เนื้อหาทันตแพทยศาสตร์ และใช้เนื้อหาวิทยาศาสตร์การแพทย์จำนวน 1 คน (ร้อยละ 33.3)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับเนื้อหาหลักสูตรสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพที่นิสิตใช้ พบว่า เนื้อหาหลักสูตรสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพที่นิสิตระดับการศึกษาต่างๆ ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การพยาบาลและทันตแพทยศาสตร์ และเมื่อเปรียบเทียบเนื้อหาหลักสูตรสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพที่ใช้ตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาโทใช้เนื้อหาการพยาบาลมากกว่านิสิตระดับการศึกษาอื่น ส่วนนิสิตระดับปริญญาตรีใช้เนื้อหาทันตแพทยศาสตร์มากกว่านิสิตระดับการศึกษาอื่น

จากเนื้อหาหลักสูตรสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ 7 เรื่อง มีเนื้อหา 2 เรื่องแตกต่างกันตามระดับการศึกษา ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า เนื้อหาหลักสูตรสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพที่นิสิตใช้แตกต่างกันตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียงบางส่วน

เมื่อจำแนกตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ ทุกคนใช้เนื้อหาการพยาบาล ในขณะที่นิสิตจำนวนทั้งหมดของคณะแพทยศาสตร์ และคณะสหเวชศาสตร์ ใช้เนื้อหาแพทยศาสตร์ เช่นเดียวกับนิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะครุศาสตร์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 70.0) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จำนวน 4 คน (ร้อยละ 36.4) คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 71.4) และคณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 50.0) ส่วนนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ ทุกคนใช้เนื้อหาทันตแพทยศาสตร์

นิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะนิติศาสตร์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 80.0) จำนวนครึ่งหนึ่งของคณะรัฐศาสตร์ 4 คน (ร้อยละ 50.0) และคณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 50.0) ใช้เนื้อหาวิทยาศาสตร์การแพทย์ ส่วนนิสิตคณะอักษรศาสตร์ใช้เนื้อหาหลักสูตรสาขานี้เพียงคนเดียว ซึ่งใช้เฉพาะเนื้อหาวิทยาศาสตร์การแพทย์

นิสิตจำนวนทั้งหมดของคณะสัตวแพทยศาสตร์ และนิสิตจำนวนครึ่งหนึ่งของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 50.0) ใช้เนื้อหาสัตวแพทยศาสตร์ ส่วนนิสิตวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมีใช้เนื้อหาากลุ่มสาขานี้เพียงคนเดียว ซึ่งใช้เฉพาะเนื้อหาสัตวแพทยศาสตร์ ในขณะที่นิสิตวิทยาลัยประชากรศาสตร์ใช้เนื้อหาากลุ่มสาขานี้เพียงสองคน ซึ่งใช้เฉพาะเนื้อหาสาธารณสุขศาสตร์ เช่นเดียวกับนิสิตนิสิตวิทยาลัยการสาธารณสุข ทุกคนใช้เนื้อหาสาธารณสุขศาสตร์ ส่วนนิสิตคณะนิติศาสตร์และเภสัชศาสตร์ ทุกคนใช้เนื้อหาเภสัชศาสตร์

นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ใช้เนื้อหาากลุ่มสาขานี้เพียงสองคน ซึ่งใช้เนื้อหาการพยาบาล และแพทยศาสตร์ จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 1 คน นิสิตสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ ใช้เนื้อหาวิทยาศาสตร์การแพทย์และเภสัชศาสตร์ จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 2 คน (ร้อยละ 66.7) และนิสิตสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย ทุกคนใช้เนื้อหาวิทยาศาสตร์การแพทย์ และสาธารณสุขศาสตร์ จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 2 คน (ร้อยละ 40.0)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัดกับเนื้อหาากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพที่นิสิตใช้ พบว่า เนื้อหาากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพที่นิสิตสังกัดคณะ/สถาบันต่างๆ ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การพยาบาล แพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์การแพทย์ สัตวแพทยศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ และเภสัชศาสตร์ และเมื่อเปรียบเทียบเนื้อหาากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพที่ใช้ตามคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด พบว่า

นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ ใช้เนื้อหาการพยาบาลและสาธารณสุขศาสตร์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ใช้เนื้อหาแพทยศาสตร์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ ใช้เนื้อหาทันตแพทยศาสตร์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย ใช้เนื้อหาวิทยาศาสตร์การแพทย์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ ใช้เนื้อหาสัตวแพทยศาสตร์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ใช้เนื้อหาเภสัชศาสตร์ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

จากเนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ 7 เรื่อง เนื้อหาทุกเรื่องแตกต่างกันตาม คณะ/สถาบันที่สังกัด ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า เนื้อหากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพที่ใช้แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีที่นิสิตใช้

นิสิตจำนวน 246 คนที่ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี นิสิตจำนวนมากที่สุดใช้เนื้อหาเคมีจำนวน 71 คน (ร้อยละ 28.9) รองลงมาใช้เนื้อหาวิทยาศาสตร์ สภาวะแวดล้อม จำนวน 51 คน (ร้อยละ 20.7) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดใช้เนื้อหาสาขาเทคโนโลยี ทางภาพ จำนวน 11 คน (ร้อยละ 4.5)

สำหรับเนื้อหาอื่นๆ ที่นิสิตจำนวน 18 คนใช้ โดยได้ระบุเนื้อหาอื่นๆ ดังนี้ ชีววิทยา (6 คน) จุลชีววิทยา พันธุศาสตร์ และอาหาร (จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 2 คน) ดาราศาสตร์ เทคโนโลยีเซรามิก เรขาคณิต วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิศวกรรมโลหการ อวกาศ อุตสาหกรรมเกษตร และอุตุนิยมวิทยา (จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 1 คน)

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี จำนวนมากที่สุด ใช้เนื้อหาเคมีจำนวน 36 คน (ร้อยละ 24.7) รองลงมาใช้เนื้อหาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์จำนวน 32 คน (ร้อยละ 21.9) นิสิตจำนวนน้อยที่สุด ใช้เนื้อหาวิศวกรรมโยธาจำนวน 3 คน (ร้อยละ 2.1)

นิสิตระดับปริญญาโท จำนวนมากที่สุดใช้เนื้อหาเคมี จำนวน 33 คน (ร้อยละ 34.7) รองลงมาใช้เนื้อหาวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม จำนวน 30 คน (ร้อยละ 31.6) นิสิต จำนวนน้อยที่สุดใช้เนื้อหาวิศวกรรมเครื่องกลจำนวน 2 คน (ร้อยละ 2.1)

นิสิตระดับปริญญาเอก จำนวนมากที่สุดใช้เนื้อหาปิโตรเคมีและวิทยาศาสตร์ พอลิเมอร์และวิศวกรรมเคมี จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 3 คน (ร้อยละ 60.0) ใช้เนื้อหาเคมี วิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม และวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 2 คน (ร้อยละ 40.0) และใช้เนื้อหาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ วิศวกรรมคอมพิวเตอร์และวิศวกรรม ไฟฟ้า จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 1 คน (ร้อยละ 20.0)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับ เนื้อหากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีที่นิสิตใช้ พบว่า เนื้อหากลุ่มสาขาวิทยา

ศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีที่นิสิตระดับการศึกษาต่างๆ ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ปีโตรเคมีและวิทยาศาสตร์พอลิเมอร์ วิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม วิศวกรรมเคมี วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม และสถาปัตยกรรม และเมื่อเปรียบเทียบเนือหากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีที่ใช้ตามระดับการศึกษา พบว่า

นิสิตระดับปริญญาตรี ใช้เนือหาสถาปัตยกรรม มากกว่านิสิตระดับการศึกษาอื่น นิสิตระดับปริญญาโท ใช้เนือหาวิศวกรรมโยธา มากกว่านิสิตระดับการศึกษาอื่น ส่วนนิสิตระดับปริญญาเอก ใช้เนือหาปีโตรเคมีและวิทยาศาสตร์พอลิเมอร์ วิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม วิศวกรรมเคมี และวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม มากกว่านิสิตระดับการศึกษาอื่น

จากเนือหากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี 16 เรื่อง มีเนือหา 6 เรื่อง แตกต่างกันตามระดับการศึกษา ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า เนือหากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีที่นิสิตใช้แตกต่างกันตามระดับการศึกษา ปรากฏว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียงบางส่วน

เมื่อจำแนกตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า นิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 66.7) และจำนวนครึ่งหนึ่งของสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ 2 คน (ร้อยละ 50.0) ใช้เนือหาคณิตศาสตร์

นิสิตส่วนใหญ่ของคณะเภสัชศาสตร์ จำนวน 8 คน (ร้อยละ 88.9) และจำนวนเกินครึ่งของคณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 25 คน (ร้อยละ 54.3) ใช้เนือหาเคมี

นิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะแพทยศาสตร์ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 41.7) และนิสิตส่วนใหญ่ของคณะสัตวแพทยศาสตร์ จำนวน 4 คน ใช้เนือหาเทคโนโลยีชีวภาพ

นิสิตวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ทุกคนใช้เนือหาปิโตรเคมีและวิทยาศาสตร์พอลิเมอร์

นิสิตส่วนใหญ่ของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จำนวน 10 คน (ร้อยละ 71.4) นิสิตจำนวนมากที่สุดของคณะรัฐศาสตร์ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 37.5) และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 19 คน (ร้อยละ 26.0) ใช้เนือหาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์

นิสิตวิทยาลัยประชากรศาสตร์ และสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย ทุกคนใช้เนื้อหาวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม ในขณะที่นิสิตคณะอักษรศาสตร์ ทุกคนใช้เนื้อหาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ส่วนนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ ทุกคนใช้เนื้อหาสถาปัตยกรรม

นิสิตจำนวนมากที่สุดของครุศาสตร์ใช้เนื้อหาคณิตศาสตร์และเคมีจำนวนเท่ากัน เนื้อหาละ 5 คน (ร้อยละ 35.7) นิสิตส่วนใหญ่ของคณะนิติศาสตร์ ใช้เนื้อหาเทคโนโลยีชีวภาพ และวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 3 คน (ร้อยละ 60.0) นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ ใช้เนื้อหาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม และสถาปัตยกรรม จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 1 คน (ร้อยละ 33.3) และนิสิตคณะสหเวชศาสตร์ใช้เนื้อหาเคมีและวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จำนวนเท่ากันเนื้อหาละ 1 คน (ร้อยละ 50.0)

ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผุสดี นนทคำจันทร์ (2542) ที่พบว่า นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์จำนวนมากที่สุดแสวงหาสารนิเทศเนื้อหาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด กับเนื้อหากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีที่นิสิตใช้ พบว่า เนื้อหากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีที่นิสิตสังกัดคณะ/สถาบันต่างๆ ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เคมี เทคโนโลยีชีวภาพ ปิโตรเคมีและวิทยาศาสตร์พอลิเมอร์ วิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมเคมี วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม สถาปัตยกรรม และเนื้อหาอื่นๆ และเมื่อเปรียบเทียบเนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีที่ใช้ ตามคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด พบว่า

นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ใช้เนื้อหาเคมี มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ ใช้เนื้อหาเทคโนโลยีชีวภาพ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ใช้เนื้อหาปิโตรเคมีและวิทยาศาสตร์พอลิเมอร์ และวิศวกรรมเคมี มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย ใช้เนื้อหาวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม และวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะนิติศาสตร์ ใช้เนื้อหาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และวิศวกรรมเครื่องกล มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะครุศาสตร์ ใช้เนื้อหาวิศวกรรมไฟฟ้า มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ใช้เนื้อหาสถาปัตยกรรม มากกว่านิสิตคณะ/
สถาบันอื่น

นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ ใช้เนื้อหาอื่นๆ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

จากเนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี 16 เรื่อง มีเนื้อหา 11
เรื่อง แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า เนื้อหาในกลุ่ม
สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีที่เ้าแตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด
ปรากฏว่า ส่วนใหญ่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. รูปแบบของสารนิเทศที่นิสิตได้รับ

นิสิตส่วนใหญ่รับสารนิเทศในรูปแบบข้อความจำนวน 358 คน (ร้อยละ 79.0)
รองลงมารับสารนิเทศในรูปแบบภาพนิ่งจำนวน 279 คน (ร้อยละ 61.6) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดรับ
สารนิเทศในรูปแบบซอฟต์แวร์จำนวน 81 คน (ร้อยละ 17.9)

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่รับสารนิเทศในรูปแบบข้อความ เนื่อง
จากนิสิตส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาข้อมูลที่สนใจ และ บริการที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ คือ
บริการเว็ลด์ไวด์เว็บ ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ He and Jacobson (1995) ที่
พบว่า ผู้ใช้ร้อยละ 76 รับสารนิเทศในรูปแบบเนื้อหาเต็ม

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่รับ
สารนิเทศในรูปแบบข้อความจำนวน 219 คน (ร้อยละ 81.4) รองลงมารับสารนิเทศในรูปแบบ
ภาพนิ่งจำนวน 192 คน (ร้อยละ 71.4) นิสิตจำนวนน้อยที่สุดรับสารนิเทศในรูปแบบข้อมูลทาง
บรรณานุกรมพร้อมสาระสังเขปจำนวน 36 คน (ร้อยละ 13.4)

นิสิตระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่รับสารนิเทศในรูปแบบข้อความจำนวน 130 คน
(ร้อยละ 76.0) รองลงมารับสารนิเทศในรูปแบบเนื้อหาเต็มจำนวน 110 คน (ร้อยละ 64.3) นิสิต
จำนวนน้อยที่สุดรับสารนิเทศในรูปแบบซอฟต์แวร์จำนวน 29 คน (ร้อยละ 17.0)

นิสิตระดับปริญญาเอก ส่วนใหญ่รับสารนิเทศในรูปแบบเนื้อหาเต็มจำนวน 9 คน
(ร้อยละ 90.0) รองลงมารับสารนิเทศในรูปแบบข้อความจำนวน 8 คน (ร้อยละ 80.0) นิสิต

จำนวนน้อยที่สุดรับสารนิเทศในรูปแบบเสียง มัลติมีเดีย และซอฟต์แวร์จำนวนเท่ากันรูปแบบละ 2 คน (ร้อยละ 20.0)

นิติตระดับการศึกษาอื่นๆ คือ ประกาศนียบัตรบัณฑิต ทุกคนรับสารนิเทศในรูปแบบข้อมูลทางบรรณานุกรมพร้อมสาระสังเขป และรับสารนิเทศในรูปแบบข้อความ เนื้อหาเต็ม และภาพนิ่ง จำนวนเท่ากัน 1 คน (ร้อยละ 33.3)

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า นิติตระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ส่วนใหญ่รับสารนิเทศในรูปแบบข้อความ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิติตส่วนใหญ่ใช้บริการเว็ลด์ไวด์เว็บ ซึ่งให้ข้อมูลในรูปแบบข้อความเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่นิติตระดับปริญญาเอก เกือบทั้งหมดรับสารนิเทศในรูปแบบเนื้อหาเต็ม ทั้งนี้เป็นเพราะว่านิติตส่วนใหญ่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าประกอบการเรียน ดังนั้นจึงต้องการสารนิเทศเนื้อหาเต็ม เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการเรียน ส่วนนิติตระดับการศึกษาอื่น คือ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ทั้งหมดรับสารนิเทศในรูปแบบข้อมูลทางบรรณานุกรมพร้อมสาระสังเขป ซึ่งใช้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าประกอบการเรียนเช่นกัน

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระดับการศึกษากับรูปแบบของสารนิเทศที่ได้รับ พบว่า รูปแบบของสารนิเทศที่นิติตระดับการศึกษาต่างๆ ได้รับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ รูปแบบของสารนิเทศประเภทเนื้อหาเต็ม ข้อมูลทางบรรณานุกรม ข้อมูลทางบรรณานุกรมพร้อมสาระสังเขป ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง และเมื่อเปรียบเทียบรูปแบบของสารนิเทศที่ได้รับตามระดับการศึกษา พบว่า

นิติตระดับปริญญาตรีรับสารนิเทศในรูปแบบภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง มากกว่านิติตระดับการศึกษาอื่น นิติตระดับปริญญาโทรับสารนิเทศในรูปแบบข้อมูลทางบรรณานุกรมมากกว่านิติตระดับการศึกษาอื่น ส่วนนิติตระดับปริญญาเอกรับสารนิเทศในรูปแบบเนื้อหาเต็ม และข้อมูลทางบรรณานุกรมพร้อมสาระสังเขปมากกว่านิติตระดับการศึกษาอื่น

จากรูปแบบของสารนิเทศ 9 ประเภท มีรูปแบบ 6 ประเภทที่แตกต่างกันตามระดับการศึกษา ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า รูปแบบสารนิเทศที่ได้รับแตกต่างกันตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า ส่วนใหญ่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อจำแนกตามคณะ/สถาบันที่สังกัด พบว่า นิติตจำนวนทั้งหมดของคณะนิเทศศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ อักษรศาสตร์ และวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี รับสารนิเทศในรูปแบบข้อความ เช่นเดียวกับนิติตส่วนใหญ่ของคณะครุศาสตร์ จำนวน

34 คน (ร้อยละ 85.0) นิติศาสตร์ จำนวน 14 คน (ร้อยละ 77.8) พยาบาลศาสตร์ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 90.0) พาณิชยศาสตร์และการบัญชี จำนวน 49 คน (ร้อยละ 81.7) แพทยศาสตร์ จำนวน 21 คน (ร้อยละ 84.0) เกษตรศาสตร์ จำนวน 14 คน (ร้อยละ 70.0) รัฐศาสตร์ จำนวน 26 คน (ร้อยละ 92.9) วิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 63 คน (ร้อยละ 80.8) เศรษฐศาสตร์ จำนวน 12 คน (ร้อยละ 75.0) วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จำนวน 3 คน สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 70.0) และสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 14 คน (ร้อยละ 93.3)

นิสิตจำนวนทั้งหมดของคณะสหเวชศาสตร์ และนิสิตส่วนใหญ่ของคณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 30 คน (ร้อยละ 62.5) รับสารนิเทศในรูปแบบเนื้อหาเต็ม

นิสิตส่วนใหญ่ของคณะทันตแพทยศาสตร์รับสารนิเทศในรูปแบบข้อมูลทางบรรณานุกรมพร้อมสาระสังเขป จำนวน 5 คน (ร้อยละ 62.5)

นิสิตส่วนใหญ่ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับสารนิเทศในรูปแบบภาพนิ่ง จำนวน 20 คน (ร้อยละ 87.0)

นิสิตคณะจิตวิทยาและวิทยาลัยการสาธารณสุข ทุกคนรับสารนิเทศในรูปแบบข้อความและเนื้อหาเต็มเท่ากัน

ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ มุสตี นนทคำจันทร์ (2542) ที่พบว่า นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์แสวงหาสารนิเทศรูปแบบภาพ

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านความแตกต่างระหว่างคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัดกับรูปแบบของสารนิเทศที่ได้รับ พบว่า รูปแบบของสารนิเทศที่นิสิตสังกัดคณะ/สถาบันต่างๆ ได้รับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ รูปแบบของสารนิเทศประเภทข้อความ ข้อมูลทางบรรณานุกรม ข้อมูลทางบรรณานุกรมพร้อมสาระสังเขป ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และมัลติมีเดีย และเมื่อเปรียบเทียบรูปแบบของสารนิเทศที่ได้รับตามคณะ/สถาบันที่นิสิตสังกัด พบว่า

นิสิตคณะนิติศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ และวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ได้รับสารนิเทศในรูปแบบข้อความ มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย ได้รับสารนิเทศในรูปแบบข้อมูลทางบรรณานุกรมมากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ ได้รับสารนิเทศในรูปแบบข้อมูลทางบรรณานุกรม พร้อมสาระสังเขป มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ได้รับสารนิเทศในรูปแบบภาพนิ่ง มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ ได้รับสารนิเทศในรูปแบบภาพเคลื่อนไหว มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

นิสิตคณะอักษรศาสตร์ และวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ได้รับสารนิเทศในรูปแบบมัลติมีเดีย มากกว่านิสิตคณะ/สถาบันอื่น

จากรูปแบบของสารนิเทศ 9 ประเภท มีรูปแบบ 6 ประเภทที่แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า รูปแบบสารนิเทศที่ได้รับแตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด ปรากฏว่า ส่วนใหญ่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. ปัญหาในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด

ในด้านปัญหาในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด ซึ่งจำแนกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ ปัญหาด้านการค้น และปัญหาด้านการให้บริการ พบว่า นิสิตทั้ง 453 คนประสบปัญหาในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด 1 ระดับ คือ ระดับปานกลาง โดยนิสิตประสบปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.14$) ทั้งปัญหาด้านการค้น ($\bar{X}=3.43$) และปัญหาด้านการให้บริการ ($\bar{X}=2.98$)

เมื่อจำแนกปัญหาที่นิสิตประสบในแต่ละห้องสมุด พบว่า นิสิตประสบปัญหาโดยรวมในห้องสมุดทุกแห่งในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.37-2.73$) สำหรับปัญหาด้านการค้น นิสิตประสบปัญหาในระดับมากในห้องสมุด 7 แห่ง คือ ศูนย์สารสนเทศนานาชาติ ($\bar{X}=3.78$) ห้องสมุดคณะพยาบาลศาสตร์ ($\bar{X}=3.63$) ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ ($\bar{X}=3.59$) ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ ($\bar{X}=3.56$) สถาบันวิทยบริการ ($\bar{X}=3.51$) ศูนย์สารสนเทศ วิทยาลัยการสาธารณสุข ($\bar{X}=3.51$) และห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{X}=3.24$) สำหรับปัญหาด้านการให้บริการ นิสิตประสบอยู่ในระดับปานกลางในห้องสมุดทุกแห่ง ($\bar{X}=3.34-2.57$)

ปัญหาด้านการค้น

เมื่อพิจารณาระดับปัญหาด้านการค้นที่นิสิตประสบโดยรวม พบว่า นิสิตประสบปัญหา 3 ระดับ คือ ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย ในระดับมากมี 7 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ไม่ทราบวิธีการใช้บริการเวโรนิกา ($\bar{X}=4.30$) ในระดับปานกลางมี 6 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ใช้เวลานานในการค้นข้อมูล ($\bar{X}=3.23$) ส่วนปัญหาที่นิสิตประสบในระดับน้อยมี 1 ปัญหา คือ ไม่ทราบวิธีการใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X}=2.40$)

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัญหาด้านการค้นที่นิสิตประสบโดยรวมในระดับมากเป็นปัญหาด้านวิธีการค้นข้อมูลบนบริการประเภทต่างๆ บนอินเทอร์เน็ต ซึ่งต้องการความรู้เฉพาะด้าน เทคนิคการค้น บริการดังกล่าวมีนิสิตใช้จำนวนน้อย ซึ่งอาจเป็นเพราะว่านิสิตไม่มีความรู้เกี่ยวกับบริการดังกล่าว ส่วนปัญหาที่นิสิตประสบในระดับปานกลางเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการค้นจากบริการเว็ลด์ไวด์เว็บ ซึ่งเป็นบริการที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้ นิสิตมีความคุ้นเคยและสามารถใช้บริการนี้ด้วยตนเอง

เมื่อพิจารณาปัญหาที่นิสิตประสบ จำแนกตามห้องสมุดที่ใช้บริการ โดยเฉพาะปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด พบว่า นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดประสบปัญหาในระดับเดียวกันและระดับต่างกันออกไป ดังนี้

นิสิตที่ใช้บริการในศูนย์สารสนเทศนานาชาติ ประสบปัญหาในระดับมากที่สุด คือ ไม่ทราบวิธีการใช้บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล ($\bar{X}=4.71$)

นิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์ ประสบปัญหาในระดับปานกลาง คือ ไม่ทราบวิธีการใช้บริการอารี ($\bar{X}=3.43$) ในขณะที่นิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดอื่นประสบปัญหานี้ในระดับมาก คือ ห้องสมุดคณะพยาบาลศาสตร์ ($\bar{X}=4.30$) ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์ ($\bar{X}=4.31$) และ ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{X}=4.13$)

นิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ประสบปัญหาไม่ทราบวิธีการใช้บริการเวโรนิกาในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$) เช่นเดียวกับนิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ ($\bar{X}=4.10$) ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ ($\bar{X}=4.38$) ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{X}=4.36$) ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{X}=4.00$) ศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ ($\bar{X}=4.43$) ศูนย์บรรณสารสนเทศ คณะเศรษฐศาสตร์ ($\bar{X}=4.40$) ศูนย์สาร

สภทศ วิทยาลัยการสาธารณสุข ($\bar{X}=4.50$) และห้องสมุดสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ ($\bar{X}=4.40$)

นิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดและศูนย์เอกสารการสัตว คณะสัตวแพทยศาสตร์ ประสบปัญหาไม่ทราบวิธีการใช้บริการเวสในระดับมาก ($\bar{X}=4.50$) ในขณะที่นิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดอื่นประสบปัญหานี้ในระดับมากที่สุด คือ สถาบันวิทยบริการ ($\bar{X}=4.52$) ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ ($\bar{X}=4.78$) และห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ ($\bar{X}=4.52$)

นิสิตที่ใช้บริการในศูนย์สารสนเทศทางประชากรศาสตร์ ประสบปัญหาไม่ทราบวิธีการใช้บริการยูสเน็ตในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$) เช่นเดียวกับนิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม ($\bar{X}=4.22$) ในขณะที่นิสิตที่ใช้บริการในศูนย์บรรณสารสนเทศ วิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี ประสบปัญหาในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.67$)

นิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดสถาบันวิจัยโลหะและวัสดุ ประสบปัญหาในระดับมากที่สุด โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน คือ ไม่ทราบวิธีการใช้บริการการเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกล อารชี โทเฟอร์ เวิร์นิกา เวส และยูสเน็ต

ปัญหาด้านการให้บริการ

เมื่อพิจารณาปัญหาด้านการให้บริการอินเทอร์เน็ตที่นิสิตประสบโดยรวม พบว่า นิสิตประสบปัญหา 3 ระดับ คือ ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย ปัญหาที่นิสิตประสบในระดับมากมี 3 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ไม่สามารถบันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ตต์ เนื่องจากห้องสมุดไม่อนุญาต ($\bar{X}=4.17$) ในระดับปานกลางมี 17 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ไม่สามารถพิมพ์ข้อมูลที่ต้องการ เนื่องจากไม่มีเครื่องพิมพ์ ($\bar{X}=3.48$) ส่วนปัญหาที่นิสิตประสบในระดับน้อยมี 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โต๊ะเก้าอี้ไม่เหมาะสมต่อการใช้คอมพิวเตอร์ ($\bar{X}=2.49$)

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัญหาที่นิสิตประสบโดยรวมในระดับมาก 3 ปัญหาดังกล่าวข้างต้นเป็นปัญหาด้านการจัดให้บริการ คือ ไม่สามารถบันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ตต์ เนื่องจากห้องสมุดไม่อนุญาต จากการสำรวจการจัดบริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุด พบว่า ห้องสมุดจำนวน 3 แห่งไม่อนุญาตให้บันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ตต์ ทั้งนี้ที่นิสิตประสบปัญหาในระดับมากอาจเป็นเพราะว่าไม่ทราบว่าห้องสมุดอนุญาตให้บันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ตต์ได้ ซึ่ง

ห้องสมุดจำนวน 11 แห่งอนุญาตให้บันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ตที่ห้องสมุดจัดเตรียมไว้ให้ ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่านิสิตเห็นความสำคัญของการบันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ต เนื่องจากบางครั้งนิสิตอาจต้องบันทึกแฟ้มข้อมูล หรือ ข้อมูลที่สำคัญต่างๆ เพื่อนำไปใช้ทำงานต่อ ส่วนปัญหาเครื่องคอมพิวเตอร์มีจำนวนไม่เพียงพอ นั้น ห้องสมุดได้จัดเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ให้บริการแตกต่างกันไปตามแต่ละห้องสมุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตใช้บริการอินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมากในแต่ละห้องสมุด นอกจากนี้ห้องสมุดเองก็ประสบปัญหาในการจัดบริการด้านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เนื่องจากห้องสมุดหลายแห่งประสบปัญหามีเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอสำหรับการให้บริการ เครื่องคอมพิวเตอร์ขัดข้องบ่อย ทำให้ไม่สามารถให้บริการได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งประสิทธิภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ต่ำ สำหรับปัญหาที่นิสิตไม่สามารถบันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ตของตนเองนั้น มีห้องสมุดจำนวน 10 แห่งที่ไม่อนุญาตให้นิสิตบันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ตของตนเอง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากห้องสมุดต้องการควบคุมไม่ให้เครื่องคอมพิวเตอร์ติดไวรัสจากแผ่นดิสเก็ตของนิสิต ซึ่งห้องสมุดจำนวน 7 แห่งที่ไม่อนุญาตให้นิสิตบันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ตของตนเองนั้น ได้จัดเตรียมแผ่นดิสเก็ตไว้บริการนิสิตที่ต้องการบันทึกข้อมูล ส่วนปัญหาที่นิสิตประสบในระดับน้อย คือ โต๊ะเก้าอี้ไม่เหมาะสมต่อการใช้คอมพิวเตอร์ เนื่องจากห้องสมุดบางแห่งจัดโต๊ะเก้าอี้สำหรับการเขียนหนังสือมาใช้ในการให้บริการ

เมื่อพิจารณาปัญหาที่นิสิตประสบ จำแนกตามห้องสมุดที่ใช้บริการ โดยเฉพาะปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด พบว่า นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดประสบปัญหาในระดับเดียวกันและระดับต่างกันออกไป ดังนี้

นิสิตที่ใช้บริการในศูนย์สารสนเทศนานาชาติประสบปัญหาไม่มีบุคลากรในการให้คำแนะนำการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในระดับมาก ($\bar{X}=4.29$) เช่นเดียวกับนิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ ($\bar{X}=4.00$)

นิสิตที่ใช้บริการในสถาบันวิทยบริการประสบปัญหาไม่สามารถบันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ต เนื่องจากห้องสมุดไม่อนุญาต ในระดับมาก ($\bar{X}=4.27$) เช่นเดียวกับ นิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ($\bar{X}=4.04$) ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ ($\bar{X}=4.43$) ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{X}=4.35$) และศูนย์สารสนเทศ วิทยาลัยการสาธารณสุข ($\bar{X}=4.00$)

นิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์ประสบปัญหาไม่สามารถพิมพ์ข้อมูลที่ต้องการ เนื่องจากไม่มีเครื่องพิมพ์ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$) เช่นเดียวกับ นิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ ($\bar{X}=4.00$)

นิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดสถาบันวิจัยสิ่งแวดล้อมประสบปัญหาค่าพิมพ์ผลการค้นมีราคาแพงในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$)

นิสิตที่ใช้บริการในศูนย์บรรณสารสนเทศ คณะเศรษฐศาสตร์ประสบปัญหาการกำหนดเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับให้บริการบางประเภทในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$)

นิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดและศูนย์เอกสารการสัตว คณะสัตวแพทยศาสตร์ประสบปัญหาเครื่องคอมพิวเตอร์ช้าต้องบ่อยในระดับมาก ($\bar{X}=4.10$)

นิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ ประสบปัญหาเครื่องคอมพิวเตอร์มีจำนวนไม่เพียงพอในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$) เช่นเดียวกับนิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดคณะพยาบาลศาสตร์ ($\bar{X}=4.22$) ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ ($\bar{X}=3.87$) ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์ ($\bar{X}=4.23$) ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{X}=3.83$) ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{X}=3.90$) และศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ ($\bar{X}=4.06$)

นิสิตที่ใช้บริการในศูนย์บรรณสารสนเทศ วิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมีประสบปัญหาประสิทธิภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ต่ำในระดับมาก ($\bar{X}=4.40$)

นิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ ประสบปัญหาไม่จัดเก้าอี้สำหรับการนั่งให้บริการ ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26$)

นิสิตที่ใช้บริการในศูนย์สารสนเทศทางประชากรศาสตร์ ประสบปัญหาในระดับมาก โดยปัญหามีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ได้แก่ มีเสียงรบกวนขณะใช้ และ บรรยากาศไม่น่าเข้าใช้ ($\bar{X}=5.00$) ส่วนนิสิตที่ใช้บริการในห้องสมุดสถาบันวิจัยโลหะและวัสดุ ประสบปัญหาในระดับมาก โดยปัญหามีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ได้แก่ ไม่สามารถบันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ตต์ เนื่องจากห้องสมุดไม่อนุญาต ไม่สามารถบันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ตต์ของตนเอง และไม่จัดเก้าอี้สำหรับการนั่งให้บริการ ($\bar{X}=4.50$)

ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดแต่ละแห่ง ประสบปัญหาด้านการให้บริการเหมือนและแตกต่างกันไปตามลักษณะการให้บริการของห้องสมุดแต่ละแห่ง ซึ่งปัญหาบางส่วนที่นิสิตประสบเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาในการจัดบริการ ได้แก่ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตโดยตรง อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ขัดข้องบ่อย สถานที่คับแคบและไม่มีห้องสำหรับให้บริการโดยเฉพาะ ส่วนปัญหาบางส่วนที่นิสิตประสบเป็นปัญหาที่มาจากข้อกำหนดลักษณะการให้บริการของห้องสมุด ได้แก่ การไม่อนุญาตให้บันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ตต์ การกำหนดเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับให้บริการบางประเภท และการไม่จัดเก้าอี้สำหรับการนั่งสืบค้น

ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ปัญหาที่นิสิตประสบในระดับมากที่สุด คือ เครื่องคอมพิวเตอร์มีจำนวนไม่เพียงพอ ปรากฏว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปการทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "การใช้บริการอินเทอร์เน็ตของนิสิตแตกต่างกันตามระดับการศึกษา และคณะ/สถาบันที่สังกัด ปัญหาที่นิสิตประสบในระดับมากที่สุด คือ เครื่องคอมพิวเตอร์มีจำนวนไม่เพียงพอ" ผลการทดสอบสมมติฐานมีทั้งที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยที่สอดคล้องกับสมมติฐาน ได้แก่ ผลการวิจัยที่พบว่า
 - 1.1 วัตถุประสงค์ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดแตกต่างกันตามระดับการศึกษา และคณะ/สถาบันที่สังกัด
 - 1.2 ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด
 - 1.3 ความถี่ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดแตกต่างกันตามระดับการศึกษา และคณะ/สถาบันที่สังกัด
 - 1.4 บริการบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในห้องสมุดแตกต่างกันตามระดับการศึกษา
 - 1.5 เนื้อหาที่ใช้แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด

- 1.6 เนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ที่ใช้แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด
 - 1.7 เนื้อหาในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ที่ใช้แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด
 - 1.8 เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพที่ใช้แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด
 - 1.9 เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีที่ใช้แตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด
 - 1.10 รูปแบบสารนิเทศที่ได้รับแตกต่างกันตามระดับการศึกษา และคณะ/สถาบันที่สังกัด
2. ผลการวิจัยที่สอดคล้องกับสมมติฐานเพียงบางส่วน ได้แก่ ผลการวิจัยที่พบว่า
 - 2.1 บริการบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในห้องสมุดแตกต่างกันตามคณะ/สถาบันที่สังกัด
 - 2.2 บริการการเข้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระยะไกลแตกต่างกันตามระดับการศึกษา และคณะ/สถาบันที่สังกัด
 - 2.3 บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลแตกต่างกันตามระดับการศึกษา และคณะ/สถาบันที่สังกัด
 - 2.4 เนื้อหาที่ใช้แตกต่างกันตามระดับการศึกษา
 - 2.5 เนื้อหาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ที่ใช้แตกต่างกันตามระดับการศึกษา
 - 2.6 เนื้อหาในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ที่นิสิตใช้แตกต่างกันตามระดับการศึกษา
 - 2.7 เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพที่นิสิตใช้แตกต่างกันตามระดับการศึกษา
 - 2.8 เนื้อหาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยีที่นิสิตใช้แตกต่างกันตามระดับการศึกษา
 3. ผลการวิจัยที่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ได้แก่ ผลการวิจัยที่พบว่า
 - 3.1 ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกันตามระดับการศึกษา

- 3.2 ปัญหาที่นิสิตประสบในระดับมาก คือ เครื่องคอมพิวเตอร์มีจำนวนไม่เพียงพอ ซึ่งสมมติฐานกำหนดไว้ว่า นิสิตประสบปัญหาในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการจัดบริการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเสนอเป็นแนวทางในการวางแผน จัดบริการ และปรับปรุงบริการอินเทอร์เน็ตต่อผู้บริหารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและผู้บริหารห้องสมุดคณะ/สถาบันต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านการสืบค้น

1.1 จัดสาริตหรืออบรมเทคนิควิธีการใช้บริการสืบค้นสารนิเทศบนอินเทอร์เน็ต โดยเน้นขั้นตอนการใช้งานทั้งแบบง่ายและยาก เช่น บริการเวโรนิกา เวลส์ อารีซี โทเฟอร์ ยูสเน็ต เมลลิงลิสต์ การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล เป็นต้น เพื่อให้ผู้ใช้สามารถสืบค้นด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 จัดรวบรวม แนะนำ และเผยแพร่รายชื่อเว็บไซต์สาขาวิชาต่างๆ ของสถาบันต่างๆ และรายชื่อกลุ่มข่าวในหัวข้อที่น่าสนใจให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่นิสิตใช้และปรับปรุงรายชื่อเว็บไซต์อย่างสม่ำเสมอ

2. ด้านการให้บริการ

2.1 อนุญาตให้สามารถบันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ตต์ โดยผ่านการตรวจหาไวรัสบนแผ่นดิสเก็ตต์ก่อนการใช้งาน หรือ อนุญาตให้บันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสเก็ตต์ของห้องสมุดที่นำมาจำหน่ายในราคาที่เหมาะสม

2.2 จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ในการให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่ผู้ใช้ให้มีปริมาณที่ได้สัดส่วนกับจำนวนนิสิตที่ใช้บริการ

2.3 จัดบริการพิมพ์ผลการค้นและคิดราคาในอัตราที่เหมาะสม

2.4 ปรับปรุงเครื่องคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ เพื่อการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ ประหยัดเวลาในการสืบค้นและดาวน์โหลดข้อมูล

2.5 จัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อดูแล แนะนำให้คำปรึกษาหรือความช่วยเหลือในการใช้อินเทอร์เน็ตแก่ผู้ใช้บริการ

2.6 จัดทำป้ายหรือคู่มือในการให้บริการอินเทอร์เน็ตของห้องสมุดแต่ละแห่ง โดยเสนอขั้นตอนการให้บริการอย่างง่าย เพื่อสามารถช่วยให้ผู้ใช้บริการใช้ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

2.7 พิจารณาการกำหนดเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับการใช้งานประเภทต่างๆ โดยคำนึงถึงจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์และผู้ใช้บริการ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสาร เพื่อการดาวน์โหลดข้อมูล เป็นต้น

2.8 จัดพื้นที่การให้บริการอินเทอร์เน็ตเป็นสัดส่วนและแยกออกจากบริการอื่นๆ

ข้อเสนอแนะต่องานวิจัยในอนาคต

1. ศึกษาการให้บริการอินเทอร์เน็ตในห้องสมุดมหาวิทยาลัยแห่งอื่นทั้งของรัฐและเอกชน
2. ศึกษาการใช้สารนิเทศอิเล็กทรอนิกส์ของนิสิตนักศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย